

பாம்பதி தலை.

அகவ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பன்னிருகாண்ட வைத்தியம் 200.

முதலாவது வைத்திய காண்டம் - 16

ஆடினதோர் மூல கணபதியைப் போற்றி
ஆதிபென்ற சொற் குஸ்திரம் பதினாறு
பாடினேன் பூரணம் பன்னிரு தூறுக்கு
பரிவான குஸ்திரமாய் ரத்தினம்போல்
தேடிபே பன்னிரண்டு காண்டங் காண்டம்
சோகப்பாடியதோ ரின்னுலப்பா
நாடியே யுலகேர்த்தாய்ச்சொன்ன வாப்பம்
நன்றான மூலகணபதி காப்பாமே-

(1)

மூலமுத லடிமுடியும் கடுவரைடி மப்பா
முத்தாக உகந்ததொரு சாயுட்சந்தான்
மூல முதலென்றதுதான் மால் தேவியாகும்
முடியுமுத லடிமுடியுள் தருச வீரம்
ஞாலமுதல் கடுவணையுங் கெவுரி லிங்கம்
தலமான சாயுட்சபம் வெள்ளையாகும்
பாலமுதம் வேதைதனை அய்யா அய்யா
பார்த்தறிந்து கைபாக மாகச்செய்யே

(2)

செய்யப்பா ஏகமூலிகையைமுன்னே
செய்மாகச் செய்து கொண்டு தருகிற்போடு
வைப்பா தருசடனே வீரஞ்சேரு
வகையாக கரிசாலைச் சாற்றிற் போடு
மெய்யப்பா குகைதனிலே குதம்விட்டு
வேண்டியே குருபோடு மணிபோலாடும்
செய்யப்பா இதன்விபரம் தூற்றுக்குள்ளே
திறமாகச் சொல்லி விட்டேன் தெரிந்துபாரா

(3)

1. துகஸ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம்.

பாருரி மால்தேவி களங்கு தன்னைப்.

பாடிவிட்டேன் வைத்தியம் ஐம்பதனுக்குள்ளே
காருரி களங்குதனை வெள்ளி செம்பில்

கட்டாகக் கொடுத்திடவே கடைக்கிபேறும்
கிருடனே சொல்லுகிறேன் நூற்றுக்குள்ளே

கிபரமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் முன் பின்னாக
சாரோரி சாரணைதான் தருக விரம்

சார்வாக மால்தேவி களங்குமாச்சே

(4)

ஆச்சென்று சொல்லாதே யின்னுக்கேளு

அடைவான கெவுரி லிங்கம் கருவக்கந்தான்
பாச்சென்ற நூற்றுக்குள் கிபரமாகப்

பாடிவிட்டேன் சத்திமுதல் கட்டுஞ்சொன்னேன்
தோச்சென்ற செயரிரு சுருக்காய்ச் சொன்னேன்

சுக்மாக உட்கருவின் போக்குஞ் சொன்னேன்
காட்சென்று பாராதே குருமுடித்துப்பாரு

கன்றான குருவறிந்து நான் சொன்னேனே

(5)

சொன்னதொரு கேசரியின் குஸ்திரந்தான்

சொல்லி விட்டேன் நூற்றுக்குள் கன்றாய்ப்பாரு
வன்னமுள்ள விரமுடன் வெள்ளை சேர்த்து

வாகாகக் களங்கமதாய்ச் செய்து கொண்டு
பன்னமுள்ள களங்குதனைச் செம்பி லிட்டால்

பாங்காரூ மதுவயது இருபத்தைந்தாம்
சொன்னதுவும் பொய்யல்ல மெய்தானப்பா

குஸ்திரத்தின் படிசெய்தால் மெய்யதாமே

(6)

மெய்யதாய்க் கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்

கிடாமலே செய்தவர்க்கு மெய்யதாகும்

பெய்யதாங் கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்

போக்கிவிட்ட பேய்களுக்குப் பொய்யதாகும்

மெய்யதாங் கைபாக செய் பாகங்கள்

கிபரமது சொல்லுகிறே நூற்றுகேளு

கைபதாம் நித்தியகீரம் முடிந்துதானால்

கனியிழைச் சூதையது கைக்குள்ளாமே

(7)

ஆமப்பா கரவியாச மங்ஙன் நியாசம்

அடைவாகச் சித்தாந்த பிஜங்கொண்டு

வேமப்பா செய்துவா உதவியாகும்

வேறென்றைச் செய்தாக்கா லுறுதி யிள்ளை

நாமப்பா வெட்ட வெளியாகச் சொன்னேன்

நலமான குந்திரமது அஞ்சிற்றாணம்

காமப்பா லாசைகொண்டால் வாதம்போச்சு

கட்டாக பிஜமது அஞ்சில்காணே

(8)

அஞ்சிலேதான் கைபாகக் குருவுஞ் சொன்னேன்

ஆறினுந்தான் முடிவாகப் பாடிப்போட்டேன்

நெஞ்சிலே படுப்படியாய்க் குருமுடிப்பு

நோக நூற்றிலே விபரஞ் சொன்னேன்

விஞ்சிலே தலைக்குருவா மேகமுலி

வீறான வயித்தியமைம் பதிலே சொன்னேன்

நஞ்சு கொண்டு செத்தவன்போல் தாக்கெல்லாஞ்சாம்

நாதாக்களுக் குரைத்த குருவிதாமே

(9)

குருவாக முதற்குருவை வழிபாய்ச்செய்து

கொடுத்து வந்த பேர்களுக்கு வேதைகாணும்

மருவியே போகத்தி விருந்த பேர்க்கு

வழிதுறைக ளறியார்கள் மடைவரப்பா

கருவாக நவச்சாரங் கரியுப்புந்தான்

கட்டாக நூற்றிலேதான் கருவைச் சொன்னேன்

அறிவாகச் செய்தவற்கு குருவேயாகும்;

ஐம்பதிலே முப்பூவை முடிக்கச் சொன்னேன்

(10)

சொன்ன தொரு ஐங்கோலத் தைலஞ் சொன்னேன்

சுமராக அறிந்தவர்க்கு முப்பூவாகும்

வன்னமுள்ள வாநமாம் வேதைகாணும்

மரத்தாகும் பசும்பொன்னு மேனியெல்லாம்

கன்னமுடன் கனக மிகுஞ் செல்வமாகும்

காகினியில் நீயு மொரு சித்தனாவாய்

நன்னயமா யின்னுலிக் கொடாதே நீதான்

நானென்ற கெருவம் வைத்தாள் நானிலவீழ்வாய்

(11)

அகல்தியர் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம்.

விழுநாதே பொருவருக்கும் நூல்கொடாதே
 வேதாந்த ஞானியென்ற லிவாயப்பா
 பழுவாகு மிந்தநூல் துறை காண்பிக்கும்
 பாடினேன் பதினாறுபச் சுருக்கிக் கொண்டு
 நமுவாதே யிந்தநூல் விட்டிடாதே
 நன்றான குருமுடிப்புச்சுண்ணம் நூறு
 எளிதாக வயித்திய மைம்பதுக்குந் தானே
 இத்தநூல் சுருக்குருவாய்ப்பாடினேனே

(12)

பாடினேன் ஐம்பதிலே முதற்குருவையப்பா
 பகர்த்திட்டேன் கருமறைப்பில்லாமற் சொல்லி
 ஆடினேன் கர்வத்தால் குருகுட்சத்தை
 'அடிமுடியும் நடுவரையி லமர்த்திட்டேனான்
 தேடினேன் ஏகமூலிகையைக் காணச்
 செப்பினா ளாத் தானும் தெளிந்துகொண்டு
 நாடினேன் பொதிகை மகாமேறிற் சென்றேன்
 * நாநாக்கள் கடாட்சத்தால் தேடினேனே

(13)

ஏகமூலிகை.

தேடினேன் ஏகமூலிகையின் திட்டம்
 திறமான பூச்சுண்ணம் அஞ்சதாகும்
 தேடினேன் பாஷாணம் பதினொன்றுந் தான்
 திடமான பூக்கண்ட யிடைக்குச் சேர்த்து
 ஆடியே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 அதன்பின்பு மணலிலிட்டு பெரிசாமந்தான்
 குடினேன் செந்தூரங் குப்பிக்கேற்றிச்
 சுருக்காகும் ஐம்பதிலே வகையைக்கானே

(14)

காணப்பா ஐம்பதிலே அடிமுடியின் விபரம்
 கட்டாக நடுவரையும் நூற்றுக் குள்ளே
 பூணப்பா தைலங்கள் மூலிச்சாறு
 புகழாகச் சுருக்கிடவே யெல்லாந்தேரும்
 தோணப்பா செந்தூரங் குன்றி கூட்டிச்
 சுருந்திடவே சாக்கெல்லா மணிபோலாடும்
 நாணப்பா அம்புபோல் வேதைபாயும்
 நன்றாகக் குருமுடிப்பு நூற்றிற்கானே

(15)

காணேதாங்குருமுடிப்பு நூற்றிற் சொன்னேன்
 கருவதுதான் ஐம்பதிலே திறத்தேனப்பர்
 பூணேதானிந்தநூல் துறைகாண்பிக்கும்
 பூட்டியதோர் பூட்டெல்லாமஞ்சிற் காணும்
 தோணவே கருக்குருவும் வழிதுறையுமாகும்
 தொடுத்திட்ட செகவேதை வழியேபாரு
 பேணவே பதினாறு யினுவேயாகும்
 பெலமான முதற்காண்டம் பதினாறுமுற்றே

(16)

மு த ற் க ண ட ம்

மு ற் றி ற் று .

இந்த முதற்காண்டத்தில் வைத்தியத்திற்குக் குருவும், மருத்
 துகள்செய்யு முறைகளும் சொல்லி யிருக்கிறதீ. இனி இரண்
 டாவது காண்டமும் அதன் கருக்குருவுள் சொல்லுவது காண்க.

பாம்பதி துணை.

அகஸ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைவர்த்தியம்.

இரண்டாவது வாதகாண்டம் 16

முத்திபெற்றவைத்திபற்கு மோட்சமெய்தும்
முலமென்ற ரசவாத மிரண்டாகாண்டம்
சத்தியமாய்ச் சொல்லச் சுந்தாமே சேனா
தாணிபிற் கொன்புர்கள் முதற்சாதி பென்று
சித்தர்கட்கு கிட்டமடா மற்றோர்க்கில்லை
செசப்பி பென்ற சாதியெல்லா மாகுமாகும்
குத்தமில்லை உவற்பட்டாச்சனிகை தன்னை
குணமான முதற்சாதி பென்னலாமே (1)

என்னலாமது கிடைத்தால் மெத்தகன்று
இயல்பாகச் சிசுவாரிணி நன்று நன்று
வன்ன முள்ளாறு பதினெட்டு தன்னில்
வகைபிரிவு செய்யாமல் நீதம்வாங்கி
திண்ணமுடன் பிங்காளில் குடன் சேர்த்து
நீரமுடன்செய்குவாய் செயரீராகும்
உண்ணலாஞ் செயரீரில் தருகதன்னை
உடன் துவைத்து ரவிதனிலே வைத்திடாயே (2)

வைத்தவுடன் சுண்ணும்பாய் நீறிப்போகும்
வைத்தனே கொடிய சுண்ண வகையைத்தேனா
சித்தான் குழியப்பா தருகச்சுண்ணம்
தேனான மனோன்மணியாள் சுரோணிதந்தான்
வித்தைபிலே ரசவித்தை பிதுதானப்பா
வெகுநேடி சித்தரெல்லா மறைத்து வைத்தார்
கொத்தோடே வித்தைநீ கொல்லவென்றால்
குணமான என்னுஞ் சூ மஞ்சாடிநாக்கே (3)

தாக்கிடவே ரசஞ்செத்துச் சிவமணியு மாச்சு
 தனியானரச மணியைக் களஞ்சி செம்பில்
 தாக்கிடவே வயதேழு கன்னியாணள்
 தனிவெள்ளி யீயததில் பத்துக்கொன்று
 தாக்கிடவே சததைநீ பூசைபண்ணி
 தாயுடைய செயநீரி லரைததுப்பூசி
 தாக்கிடவே காடையொரு புடததில் போட
 தளதளெனச செநதூர முருககம்பூவே

(4)

பூவான செந்தூரம் நவலோகததில்
 பூட்டியே செந்தூரம் வயதிரெட்டாம்
 பூவானதென்றாலு மிதுதானப்பா
 பொறகொடியாள் பூவாகும் முப்புவாகும்
 பூவெனரூல பூநீசுர அறிந்தோமென்று
 பொன்னுன சரக்கெல்லாளு சுட்டுக்கெட்டார்
 பூவான சுரோணிதமுஞ் செய நீரென்று
 பூமியிலே அறியாமற போனாந்தானே

(5)

போனாரே கித்தரெல்லாம் பூவையுண்டு
 பூண்டிருந்த பிர்மலரி கிடைத்துக்கொண்டு
 காணாத சிவனபாதம் கண்டு கொண்டு
 கற்பமிது கண்டவர்கள் உண்டுதேறி
 கோளாக சீரத்தைப் பிலகதுக் கொண்டார்
 . . . குருவென்ற பரைநாதந்தனனூலப்பா
 விணல்லோ மற்றதெல்லாளு சாஸ்திரம் பார்த்து
 வெரும்பிலுக்காய்ப் பேசியவர் மாயந்தாதானே

(6)

தானென்ற கருவங்களு சுத்திபண்ணி
 தனியென்ற களஞ்சிக்கு மீஞ்சாடி கண்ணம்
 தேவென்ற மனோன்மணியாள் கெந்திதனைத்
 திறமாகச்சேர்த்தரை பொறகையான்சாற்றால்
 மேனென்றே வொருசாம மரைத்து நீயும்
 விலலைதட்டிக் காயவைத்துத் தகவக் கூட்டி
 வேனென்ற காடையொரு புடததைப் போடு
 வெந்து சிவசெந்தூர மாகும்பாரே

(7)

பாரப்பா செந்தூரஞ் செம்பிலீய

பத்தரையுந் தப்பரது இன்னங்கேளு
காரப்பா நாகத்தைச் சுத்திபண்ணி

கைமுறையாய்க் களஞ்சிக்கு மஞ்சாடிசுண்ணம்
சீரப்பா நாகமிடை தங்கங்கூட்டிச்

சேர்த்துநீ கெந்தி தனைச்சரியாய்த்தாக்கு
வாரப்பா பொற்றலையின் சாற்றலாட்டி

வகையாறு சாமமது ஆட்டிவாங்கே

(8)

வாங்கியேவில்லைதட்டிக் காயவைத்து

வளர்கோழிப்புடமிடச் செந்தூரமாகும்
தாங்கியேசெம்பிலிட வயதுபத்தாம்

தனித்தனியேவலோகம் வயதோமெத்த
ஏங்காமல்விராலியிலை பறிததுவந்து

இடிக்கையிலேசுண்ணமது மஞ்சாடியிட்டு
ஐங்கிமீயிடித்துச் சாற்பிழிந்துகொண்டு

உத்தமனேலிங்கத்திற் சுருக்குததாக்கே.

(9)

சுருக்கான லிங்கமது மெழுகுமாகும்

சுத்திசெய்த நவலோக பாஷாண மெல்லாம்
இருக்கான மெழுகாகும் வேதைகோடி

இயல்பாய்ப் பாஷாண செந்தூரமாகும்
தருக்கான வீரமது மெழுகுமாகும்

நாளகமுஞ் செந்தூரந் தானேயாகும்
மறைக்கவில்லை யிந்தனிததை யப்பாஅப்பா

வகையாக இகன்பெருமை இன்னங்கேளே

(10)

இன்னந்தான் பொற்றலையின் கையான்சாற்றில்

இணங்கிவருஞ் சுண்ணமது களஞ்சிதாக்கி
நன்னயமாய்ப் பிழிந்துவைத்து இருப்புச்சட்டி

நன்னுனஞ்சுத மொருபலததைக் கொட்டி
மின்னயமா யடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி

விளக்குப்போ வெரியிட்டுச் சுருக்குத்தாக்கு
சொன்ன தொருசூதமது கட்டிப்போகும்

துடியுள்ள உரணையும் நன்றாய்த்தீரே

(11)

தீர்ப்பா கெவுனமணி யிதுதான்விததை
 தேசமெல்லாரு சுற்றிவரக கெவுனமோடும்
 காரப்பா வெள்ளீயம் நீரைவாங்கும்
 கணங்கோடி மணிவசியங் கோடாகோடி
 பாரப்பா வெடிகுண்டு குததுவெட்டு
 பரிவாக விலககிவிடு மணியினாலே
 ஆரப்பா சிவமலை யிதுதானமெத்த
 ஆச்சரிய மணிவிததை யினனஞ் சொல்வேன்

(12)

சொல்லுவேன் துத்தியிலே பறித்திடிததுச்
 சுண்ணம்விட்டுச் சார்பிழிந்து கரியுப்பிட்டு
 செல்வமுடன் மூன்றுநா ளரைத்துவாங்கி
 சீராக வில்லைதட்டிக் காய்வைத்து
 வல்லபமாய் முழிப்புடததிற் சுண்ணமாகும்
 வயிரவனைப் பூஜைபண்ணிச் செம்பிலிய
 நல்லவனே வயதாறு வாலேபிள்ளை.

நன்றான வாயுவெல்லா மற்றுப்போமே.

(13)

வாயுவெல்லா மற்றுதடா ஆரைபொடியிற் சுண்ணம்
 மஞ்சாடி களஞ்சிக்குக் கெந்தியாரும்
 காயான முருக்கமபூ களஞ்சி கூட்டிக்
 காரமிட்டு உருக்கிடவே களங்கமாகும்
 ஆயாசமில்லையடா பேரகநாதன்
 அறிந்துதான் கரோணிதததிற் செய்தாரப்பா
 நாயன்மா ரிதையறிந்தார் முனபினனாக;

நானறிந்து வாதத்தின் முறைசொன்னேனே

(14)

சொன்னதொரு வெள்ளை நீர்முள்ளிச்சாற்றிற்
 சுண்ணமது கால் களஞ்சி யிட்டுவாங்கி
 பின்னமில்லா வெள்ளீயம் உருக்கிச்சாய்த்துப்
 பிசகாமல் சுருக்கிடவே வெள்ளியாகும்
 உண்ணுனை முள்ளியது சுருக்குமெத்த
 உத்தமனே தைவேனே சிவந்தவேனே
 பெண்ணார்தம் ஊமத்தம் ரெண்டுசாற்றில
 பேர்சுண்ணமிட ராசமு மணியுமாமே

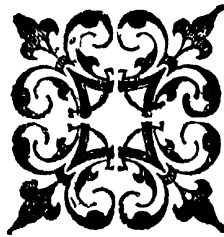
(15)

மணியான ரசவித்தை சுருக்குமெத்த
 வண்டருக்கும் கசடருக்கு மியம்பவேண்டாம்
 கெணியான கோவை நூற்றிருபத தைந்தில்
 கீர்த்திபெற வைத்தியங்கள் சொல்லிவிட்டேன்
 அணிவார்கள் சிவசத்தி பூஜைதன்னை
 அன்புடையோர் செய்வார்கள் பெரியோராவார்
 துணிகரமாய்ச் செய்தோனே சித்தன்சித்தன்
 குஸ்திரந்தான் ரசவாத காண்டமுற்றே

(16)

இ ர ண் ட ா வ து க ண் ட ம்

மு ி ற் றி ற் று.

இந்த இரண்டாம் காண்டத்தில் வாதாங்க முறைகளைச் சொல்லப் பெற்றது. இனி, மூன்றாவதுகாண்டத்திற் சுண்ணமுறைகள் சொல்லுவதுகாண்க.

உ-

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் பன்னிரு காண்ட வைத்தியம்

மூன்றாவது சுண்ணக் காண்டம் - 16

ஆதிபந்தம் நடுவான சோதிபாதம்

அனுதினமும் நெஞ்சில்வைத்துத்துதித்துப் போற்றி

சோதிமய மானதொரு துரியம்பார்த்துத

துரியமதிலாடுகின்ற சிவனேபோற்றி

நீதியாய்நின்ற தொரு மாலேபோற்றி

நேரான அண்டபிண்டத் தருளேபோற்றி

சோதியாம் விந்துவிலே துலங்கும் நாதம்

துரியவெளியடி யெனவே தொழுதிட்டேனே

(1)

தொழுதிட்ட பதிகேளு செரில்வேனப்பா

துரியாதீதங் கடநது துரியம்பாரு

வழுதிட்ட பெண்ணிறமாய்க் காணுங் காணும்

வடிவான மாரணங்கே நிர்த்தமாகும்

முழுதிட்ட மூலத்தின் மேலேயப்பா

முதிர்ந்து நின்ற குசவனுட வீட்டைப்பாரு

அழுதிட்டாலாவ தென்ன மாடேசொல்லு

அப்பதியை யறிந்துநிற்கக் கருவைக்கேளே

(2)

கருவேது உருவேது வெண்பார் மாந்தர்

கண்டுபதி தெரிசிக்காக் கசடனாகும்

உருவேது வென்றாக்கால் உபயநாதம்

உன்னுடம்பி லுற்றுப்பார் வேறேயுண்டோ

தருவேது இதைவிட்டால் பொருள்தானேது

சாரணியில் ஞான முதல்யோகமேது

உருவேது சம்சார உருவதாகும்

உற்றுப்பார் பிறவிபிணி பொழிந்துபேர்கே

(3)

14 அகவ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம்.

போமப்பா யிப்பதியின் கூறுகண்டு

போக்கோடே திறமறிந்து வடுவுவாங்கு
நாமப்பா இதுவாலே வகுத்ததாகும்

நலமாக வகுத்துவைத்தோன் குசுவனாகும்
ஆம்பா குரு விரண்டு மிதுவேயாதி

அன்பான மனக்கோல மிருநாறும்பாரு
வேமப்பா வேகாத தலையுமாதி

விளங்கிரின்ற சாகாத காலுமாமே

(4)

சாகாத காலதுவே அருகோணந்தான்

தனில்வேகாத் தலையதுவே மூலமாகும்

போகாத புனலதுவே பரவெளியதாகும்

போக்கோடே சொல்லிவிட்டேன் சுண்ணம்நூற்றில்
ஏகாத பிர்மகற்பங் கல்லுச் சுண்ணம்

இதுவுடைய கூறின்றி வேறென்றில்லை
வேகாமல் வெந்துரின்ற சவுக்காரந்தான்

விளங்கியதோர் மாலாகும் விந்துபாரே

(5)

விந்துரின்ற நிலைகண்டு நாதங்கண்டு

வெளிகாணப் பிர்மமென்ற கல்லைக்கண்டு

விந்துரின்ற நிலையதுதான் பேயாசேளு

வெருவாயை மெல்லதுபோற் சுடாதேரீதான்
வந்தவிதம் போனவிதம் ரெண்டுங் கண்டால்

மகத்தான சுண்ணக்கல் வெளியதாகும்
வெந்துரின்ற சவுக்காரக் கட்டியோடே

மேவியே அருகிருக்கும் வெள்ளைக்கல்லே

(6)

கல்லென்ற சுண்ணக்கல் காரமெத்தக்

கடுவெள்ளையாய்ப் பார்த்து வாங்கிவந்து

சொல்லென்ற ரவியினுப்புச் சுண்ணம்நீரு

சுகமான அமுரிபடி யெட்டுள் போட்டு

மல்லென்று கரைத்து அதைத் தெளியவைத்து

மகத்தான தெளிவிருத்துப் பாண்டத்திட்டி

நில்லென்ற கல்லுப்பைப் பாண்டத்திட்டி

நேராக எரித்திவாய் சாமம்மாலே

(7)

நாலான சாமந்தா நெரிததெடுத்து
 நலமாக ரவியிலிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
 சேலானநாத வுப்பு அதனிற்பாதி
 செப்பரிய செயவீரம் நாலுக்கொன்று
 மாலான நடுவென்ற சீனக்காரம்
 மாட்டதிலே பெட்டிலொன்று மாட்டிக்கொண்டு
 மேலான குளிக்கல்லில் போட்டுக்கொண்டு
 விரவியே வெண்கருவாற் சாமமாட்டே

(8)

சாமந்தா னரைத்தபின்பு வில்லைதட்டிச்
 சாதகமாய் ரவியிலிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
 ஏமந்தா னுச்சுதப்பா யிந்தவில்லை
 எடுத்ததொரு ஓட்டிலிந்த வில்லைவைத்து
 ஒமந்தா நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
 உத்தமனே புடமாறி பெடுத்துக்கொண்டு
 வாமந்தான் வெடியுப்பு நீரினாலே
 மாட்டியே நீயரைத்து வில்லைசெய்யே

(9)

வில்லைசெய்து சீலைமண்ணுஞ்சுற்றிக் கொண்டு
 வேண்டியதோ ராம்ப தெருக்குள்ளேபோடு
 தொல்லையிலே விழுகாதே தொழிலைப்பாரு
 சூடாறி பெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
 எல்லையிலே பூநீருநவச்சாரந்தான்
 ஏற்றியரை நால்சாம மெடுத்துப்பின்பு
 வல்லையிலே பனிமுகத்தில் நீருமுண்டாம்
 மாட்டியரை கல்லுப்பு மாண்டவாரே

(10)

மாறாக எடுத்ததனை வில்லைசெய்து
 மைந்தனே குக்குடத்திற் புடமேபோடு
 பேறாக ஆறவிட்டு எடுத்துக்கொண்டு
 பேசாதே பூநீரைவிட்டு ஆட்டு
 நேறாகச் சாம மட்டு மாட்டித்தீரு
 நிலைத்ததொரு வில்லையையதான் ரவியிற்போடு
 கூறாக ஓட்டில் வைத்துப் பூநீர்ச்சீலை
 கொளுக்கியே ஐம்பதெருக் குள்ளேபோட்டு

(11)

பேட்டிவைக்கச் சுண்ணமதாய் நீறிப்போச்சு
 புகழாக எடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டு
 ஆட்டிடவே கடுங்கார நீரைவிட்டு
 அப்பனே ஆட்டியெடு சாமமொன்று
 நீட்டவே அஞ்சுசுண்ணக் குளையில் வைத்து
 நேராகப் பூநீராற் சீலைசெய்து
 மூட்டவே ரவிகுள்ளே காயவிட்டு
 முசிபாம லோட்டில் வைத்து ஊதிப்போடே

(12)

போட்டிடவே சுண்ணமென்ற வழலையாச்சு
 பொற்பிறவி யுண்டாச்சு பொருளுமாச்சு
 நீட்டிடவே அண்டாண்டம் நீறிப்போச்சு
 நிலையாத வாதமப்பா நிலைக்கலாச்சு
 காட்டிடவே சனிகையுட நாதத்தாலே
 கல்லுப்புச் சுண்ணமதாய்க் கருவுமாச்சு
 கூட்டிதன் துறையறிந்து செய்திட்டாக்கால்
 குறையாத வாதவித்தை வேதைதானே

(13)

தானென்ற கற்சுண்ணம் பலந்தான் ரெண்டு
 தன்மையுள்ள செய்சாரம் பலந்தான் ரெண்டு
 ஊனென்ற பூரமொன்று கூட்டிக்கொண்டு
 உததமனே கலவததி லிட்டிஜூட்டில்
 வேனென்றே யிளகியது குழம்பாய் நிற்கும்
 மெதுவான பிங்கானி லிட்டிக்கொண்டு
 வானென்ற பனிமுத்திலிருக்கத் தண்ணீர்
 மைந்தனே வீரமதிற் காசுபோட்டே

(14)

போட்ட பின்பு செயநீர்தான் வழலையப்பா
 புதுமையுள்ள கல்லுப்பை நீராலாட்டி
 நாட்டுடைய வில்லைதட்டி ரவியிற்காய்ந்து
 நல்லதொரு அஞ்சுசுண்ணக் குளையிலுது
 மூட்டுடைய சுண்ணும்பாம வீரங்குட்டி
 முக்கியமுள்ள வாய்நீரால் மத்தித்தேதான்
 தாட்டிகமாய்ச் சூடனுக்கு அங்கிபூட்டித
 தடையறவே மூன்றுநாள் காயவைத்துக்
 கூட்டிபே அஞ்சுசுண்ணக் குளையிலுது
 கூட்டியலில் சுண்ணும்பாய்ப் போருந்தானே

(15)

அகஸ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம்.

நானென்ற பூநீரைச் செயநீர்பண்ணி

தடையறவே சாக்கெல்லாக் கட்டிக்கொண்டு
ஊனென்ற உடலைவிட்டு வெளியே பார்த்து

ஒமிடிந்த போகாதே உரித்தாய்ச் சொன்னேன்
தேனென்ற மனோன்மணியே பூரணந்தானாகும்

சிவனெழுங்கும் பாரபாமே கருவதாகும்
நானென்ற அகம்பிடித்தால் தலைதெறித்துப்போம்

நல்லகண்ணம் மூன்றாக் காண்டந்தான் முற்றே (16)

மூ ன் ரு வ து கா ண் ட ம்

மு ற் றி ற் று . '

இந்த மூன்றாக் காண்டத்தில் சுண்ணகாண்ட முறைகளைச் சொல்லப் பெற்றது. இனி, நன்காவது காண்டத்தில் சொந்தா
களைச் சொல்லுவது காண்டி.

உ
பரமபதி துணை.

அகவ்தியர் பன்னிரு காண்ட வைத்தியம்.

நான்காவது செந்துர காண்டம் - 16

ஞானமுத்தி பெந்தனுக்கு உபதேசித்த
நந்தீசர் திருவருளால் நவிலக்கேரு
மானமுத்தி செந்துரம் வைத்தியமாகும்
வண்டருக்கும் திருடருக்கும் வெளியிடாதே
ஈனமுற்ற சண்டாளர்க்கீய வேண்டாம்
இன்பமுட னிஷ்ணூல் மேலிச்சைவைத்து
தானமுற்றுத் தொண்டுசெய்வார் தனக்குடியந்தால்
தர்மமுண்டுகர்மமில்லை சாற்றக்கேளே (1)

அயச் செந்துரம்.
சாற்றக்கேள் அயலோகச் செந்துரத்தைத்
தான்கேளு அரபொடியைப் பலந்தான் வாங்கி
மாற்றில்லா நெத்தான தேங்காய் நெய்யில்
மண்டலம் வைத்திருந் தெநததால் சுத்தியாச்சு
நாற்றமுட னூறலும்போம் கருப்புமாகும்
நன்றான அரபொடிக்கிச் சரியாய்க்கெந்தி
பேற்றறியப் படிச்சாற்று லரைத்துவாங்கி
புதுச்சட்டி தன்னில்வைத்து ஒடுமுடே (2)

தாம்பூரச் செந்துரம்.
முடியே சிலைசெய்து சாயம்நாலு
முடங்காமல் தீயெரித்து வெடுத்துப் பாரு
வாடியே திரியாதே பித்த நோய்கள்
மாண்டுபோயிஞ் சிச்சார் மண்டலமே கொண்டால்
தேடியே அலையாதே தாம்பூர செந்துரம்
செம்பினுட அரபொடியும் பலந்தான் வாங்கி
காடியுடன் ஈசிலைமும் ரெண்டுஞ் சேர்த்துக்
கரைத்துமே அரபொடியை யதிலே யிட்டே (3)

இட்டுவைத்து மண்டலஞ் சென்றெடுத்துப் பாரு

இந்திரனைப் போலிருக்கும் ஊறல்போகும்

பட்டுப்போம் சரிகெந்தி கூடக்கூட்டிப்

பழச்சாற்றி லரைத்தடுவாய் சாமம்நாலு

வட்டுப்போல் சட்டிக்குள் வைத்துமூடி

மண்பூசி பெடுத்திடுவாய் சாமம்நாலு

கட்டுமடா செந்தூர முருக்கமபூப்போல்

கலங்காதே நெய்யி லுண்ணக் குன்மம் போமே

(4)

கருவங்க செந்தூரம்.

பேரமப்பா கருவங்கம பலமொன்றேதான்

புடம்போடு ஆவரம்பூ வரைத்துப்பூசி

நாமப்பா ஏழுதூர் தீர்த்துதாறால்

நன்றாகக் கட்டாச்சு புலமொன்றுக்கு

ஆமப்பா காற்பைத்தான் ரசமுங் கூட்டி

அரைத்திடுவாய் சரிகெந்தி பழச்சாற்றாலே

தாமப்பா அரைத் தெடுத்து வட்டுப்போல

சட்டிக்கு லிட்டீரீ ஒடுமூட்டே

(5)

சட்டியிட்டிமேல் மூடிச்சீலை செய்து

தானெரிப்பாய் சாமம்நால்கம லம்போலே

அட்டிதசை வெல்லுமடா செந்தூ ரந்தான்

அறமுன்று குட்டனோய் கற்றமுஞ்சாற்றில்

முட்டவிட்ட காப்பனோய் மேகந்திரும்

முன்னவனைப் பூசிப்பாய் வெள்வங்கம் வாங்கு

கட்டிவிட்ட வெண்முள்ளிச சாற்றிற் சாய்க்க

கட்டியது நொருங்கும்பார் சரிகெந்தி கூட்டே.

(6)

வெள்வங்க செந்தூரம்.

கெந்தியிட்டிப் பழச்சாற்ற லரைத்துவட்டு

கெடியாகச் சட்டிக்கு லிட்டிமூடி

சந்தேகமில்லாமற் சீலைசெய்து

தானெரிப்பாய் நானொன்றிற் செந்தூரந்தான்

தந்தனமென் றோடுமடா சூலைநோய்கள்

சயங்கள்முத லற்றுதடா இருமல்திரும்

வந்தனோய்க் கனுப்பானந் தேளிலுண்ண

வாங்குமடா மேல்விழுந்தனென்னை போமே

(7)

வெள்ளி செம்பு பித்தனைப் பிறும்புநாகம்

வெள்வங்கம்கருவங்கம் உருக்கு வெங்கலமும்

கள்ளிச்சா நதனிலைந்து சுத்திசெய்து

களஞ்சியொன்று வகைவிதம் கெந்திசேர்த்துத்

துள்ளுரசுக் களஞ்சியிட்டுப் பழச்சாற்றாலாட்டிச்

சுகமாக அரைத்துவட்டுச் சட்டிக்குள்ளே

மெள்ளவைத்து மேலோடு கவிழ்த்திழுடி

விரும்பியே சிலைசெய்து அடுப்பிலேற்றே-

(8)

நவலோக செந்தூரம்.

அடுப்பில் வைத்துத் தீ யெரிப்பாய்சாமநாலு

அருணன் போலிருக்குமடா செந்தூரத்தைத்

துடிப்புள்ள பதின்மூன்று சண்ணிக்குந்தான்

சுகமாகக் கொடுத்துவிடு சுரத்துக்கப்பா

கொடுப்பாயே மிளகுகுக்கு அரத்தை மூலம்

கொத்தமல்லி பேய்ப்புடவின் கூடியந்தன்னில்

எடுப்பாநீ வெள்ளி செம்பு வெங்கலம் பித்தனை

இரும்புமுத லஞ்சுவகை களஞ்சியொன்றே.

(9)

வகைவகைக்கிக் களஞ்சிரசம் சவ்வீரங் கூட்டு

ஹீமந்தனே களஞ்சீழு கெந்தியேழு

துகையீரேழ் பதினாலும் பழச்சாற்றாலாட்டி

துகையான பூநாகச் சாற்றாலாட்டி

புகையடங்க சட்டியிலே வைத்துழுடி

புகழ்மூன்று சிலைமண்ணுஞ்செய்து வைத்து

சிகைநாலு சாமமது யெரித்துவாங்கு

செந்தூரமாகுமது சூலைபோமே.

(10)

சூலைபதினெட்டுமருஞ் சோகைதீரும்

சுத்தமாங் கைகாலில் முடக்குந்தீரும்

மாலைக்கண் கபாலநோய் புத்துந்தீரும்

வாந்தியோடு வயற்றிரைச்சல் கடுப்புந்தீரும்

சாலவே யிதற்கெல்லாம் பத்தியமாயுண்ணு

தடிப்பென்ற சிகப்புவெள்ளை கருப்புந்தீரும்

மூலவே நாலுவகை செந்தூரங்கேள்

முட்டை பற்பம் அப்பிரகபற்பமாமே.

(11)

பற்பமுடன் பவளபற்பம் வங்கபற்பம்

பாச்சுவாய் வகைக்கு அரைப் பலமெடுத்து
உற்பணமாய்ச் சரிகெந்தி கூடச்சேர்த்து

உறவாட்டு பழச்சாற்றால் நாலுசாமம்
கற்பூரம் அரிதாரம் கூடச்சேரு

கலங்காம லரைத்துச் சட்டிக்குள்ளேவைத்து
நற்பாக மேலோடு சிலைசெய்து

நன்றாக நால்காம மெரித்துவாங்கே

(12)

வாங்கினதோர் செந்தூர முருக்கம் பூப்போல்

வருமிஞ்சிச் சாற்றில் சன்னிக்குந்தாக்கு
ஏங்கியே அலையாதே கிரந்திசூலை

இடுப்புவி லிருகெண்டை தேனிலுண்ணு

தாங்கியதோர் வாய்வுக்கு நெய்யிலுண்ணு

சண்ணுமடர் வைத்தியமும் னுறிற்பாரு

தாங்கியே விழுநாதே கவனித்துப்பார்

சாத்துக்கு மாத்திரையைச் சொல்லக்கேள்.

(13)

சொல்லக்கேள் பாஷாணங் கெவுரிவிச்சம்

சுகமாகச் சுத்தியது செய்ந்து கொண்டு

சொல்லக்கேள் குழிக்கல்லில் மூன்றுமிட்டு

சுருக்கான பழச்சாற்றால் மூன்றுசாமம்

நல்லோர்கள் பணியும் விராயகனைப் போற்றி

நன்றாக ஆட்டியதை வழித்துக் கொண்டு

மெல்லவே சிறுபயறு உழுந்துவீதம்

விளங்கவே உருட்டியதை உலர்த்தித் கொள்ளே. (14).

உலர்த்தியே ஒருகலசந் தன்னிலிட்டு

உடன்மூடிச் சிலைசெய்து நெல்லுக்குள்ளைத்து
கலத்துடனே மண்டலஞ்சென் றெடுத்துக் கொண்டு

நனங்கெட்ட வாதசூந் தனக்குக்கேரு

பெலத்துடனே வேப்பந்தோல் கஷாயத்திலுண்ணு

பேரான பித்தசூந் குடிகெட்டோடும்

குலத்துடனே சிலைற்பனசூத்துக் கெல்லாம்

கொடுத்துவிடு தேனிலே குணமாய்த் தீரும்.

(15)

22 அகஸ்தியப் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம்.

தீருமடா உடல்நாடிந் தெளிந்து போகும்

செந்தூராஞ் செய்வதற்கு இதுதான் சூஸ்திரம்
ஆருந்தானிப்படியே சுருக்கிச்சொல்வார்

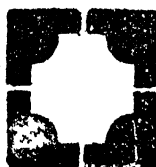
அப்பனே சுந்தரமே அறிந்து செய்வாய்
பாருநீ குருவேணும் கைமுறைதான் வேணும்
பதமுதே யிப்படியே வைத்தியஞ்செய்வாய்
காருநீ யிரிண்டு காண்டமாகும்

கருவானசெந்தூரம் பதினாறு முற்றே.

(1)

நா ன் கா வ து கா ண் ட ம்

மு ற் றி ற் று

இந்த நான்காவது காண்டத்திற் செந்தூர முறைகள் சொல்பெற்றது. இனி ஐந்தாவது காண்டத்திற் பற்ப முறைகள் சொல்லுவதுகாண் லுமாம்.

பரமபதி துணை.

அகவ்தியர் பன்னிரு காண்ட வைத்தியம்.

ஐந்தாவது பற்ப காண்டம் 16

பவளச் சுண்ணம்.

செந்தூரம் பதினூறில் தீர்க்கஞ் சொன்னேன்
சிவாநந்தி யென்குருனவப் போற்றி செய்து
உந்தனுக்குப் பற்பமதைச் சொல்லக்கேளு
உமையானைப் பங்கில் வைத்த சிவனைப் போற்றி
தந்திரம்போற் பற்பமடா பவளச் சுண்ணம்
தனிப்பவளம் பெரிதாக வாங்கி வந்து
அந்தகனார் வாகனத்தி னிலை யரைத்து
அப்பியே ஒட்டில் வைத்து ஒடுமுடே. (1)

முடியே குக்குடமாம் புடத்தைப் போடு
முட்டைபோல் நீறுமடா பவளச்சுண்ணம்
தேடியே கொழுஞ்சி தும்பை பிரண்டை சாரனை
சிறுமுருகை வகைஞ்சு கசாயத்துண்ணு
பாடிவந்த முன்றிலுள்ள வியாதி தீரும்
பறந்துவிடுஞ் செவியாத வாய்வு தீரும்
ஆடிவிடுங் கைகால்கள் நடுக்கந் தீரும்
அண்டத்தோல் தனைநீற்ற முறையைக் கேளோ (2)

முட்டைஒடு சுண்ணம்.

முறையாக பவளத்தை நீற்றி வைத்து
முன்சொன்ன இலையரைத்து முட்டைத் தோட்டை
குறையாமல் பிசரிவைத்துஒட்டி லிட்டு
குணமாக மேலோடு குக்குடத்தில் நீறும்
மறையாதே சருக்கரையில் கூட்டியுண்ண
வரிசை நீரிழிவனுவு மாண்டுபோகும்
சரையாதே யாநிடத்தும் வெளியிடாதே
சீரத்தில் நீர்களது அற்றுப் போமே (3)

நீரகன்றறப் போகும்பட வரவழிப் பூவை
 நிழலுலர்த்தா யுலர்த்தியே சுட்டசாம்பல்
 பார்ச்சையிலே அதிசயமா மூலிரீர்விட்டு
 பருமுத்த மேல்பூசிப் புடத்தைப் போடு
 பூக்கமலம்போலமர்ந்து நிறிப்போகும்
 புண்ணியவான் தானருந்த வாய்வு தீரும்
 சிக்கிரமே மிசய்துண்ண வயிரதேகம்
 தேவனே பாளுலும் அருந்தலாமே

(4)

ரசச் சுண்ணம்.
 அருந்துவாய் ரசபற்பஞ் சொலலக்கேளு
 அப்பனே கருவூமத்து பாஷாணங் கெக்தி
 வருந்தியே பரைத்தி மைபோற் குழைகயாய்ச் செய்து
 வளமான ரசங்களஞ்சி யஞ்சவிட்டு
 தருந்தயமாய்ச் சட்டியுள்ளே யுப்பைக் கொட்டி
 தரமாகப் படிமூன்று குழையுள் வைத்து
 பெருந்தீயாய்ப் போடாதே மேற்சட்டிமூடி
 பிசகாமல் மண்சிலை ஏழுஞ் செய்யே

(5)

செய்யவே சுமலம்போ லெரித்து வாங்கி
 திறமாக மேற்சட்டி பதங்கமாகும்
 உய்யவே சுறண்டியெடு பற்பந்தனை
 உத்தமனே பத்திரமாய் வைத்துக் கொண்டு
 அய்யமில்லை குட்டம்பதினெட்டுந்தீர
 ஆரைப்பணமு மூன்றரை நாளேழுபோது
 உய்யவே வாய்கட்டிம் மருதம்பட்டை
 பாச்சுவாய் சுரையமிட்டுவா யில்வாரே.

(6)

வாயில் விட்டுக் கொப்பளிக்கக் கிரந்திசூலை
 வாதபித்தங் காமாலை சோகை பாண்டு
 காயமது பிலக்குமடா நோய்கள் தீரும்
 கண்டமாலை பென்றதெல்லாம் உடர்துபோகும்
 காயமாய் வந்தபில்லி முட்டக்கந்தீரும்
 வஞ்சகையாய் வைத்தேவுல் மயக்கந்தீரும்
 கங்கையா யி - - - - - சம நூற்றிற்பாரு
 தானு அபயிசயற்பம் பாரே.

(7)

அப்புரக பற்பம்.

தானான அப்புரகத் தகடுவாங்கி

தயவான கோமயத்திற் சுத்திசெய்து

கோனான கற்பூரவல்லி யிலையரைத்து

குக்குடமாம புடம்போட நீரிப்போகும்

பானான அமுக்கிற வேர்க் கிசாயம்

பாக்குமடா அகத்திலேர்க் கிசாயம் நன்று

ணான மேகமென்ற ரோகமெல்லாம்

உஷ்ணங்கள் உள்சூடு மாறிப்போமே.

(8)

வெள்வங்க பற்பம்.

மாரிவிடும் வெள்வங்கம் நீரழுள்ளிச்சாற்றில்

மகிழ்வாக உருககிச்சாய மூனறுவட்டம்

தேர்ப்பே யிதையெழுத்துச் சிவந்தவளை

திடமாக அதையரைத்துப் பொதிந்து சீலை

மீரியே சீலைசெய்து குக்குடதகில் நீரும்

மேகத்துக் கலுப்பானம் நெய்விண்ணு

ஆரிவிடு மேகமென்ற தெலையப் போகும்

அப்பனை சூலையாடுதன்மம் போச்சே.

(9)

கருவங்க பற்பம்.

குன்மம்போம் கருவங்க நீரறைக்கேளு

குணமான கருநெச்சி யிலையுலாகதி

வன்மமாய வங்கத்தைப் பொடியாய்ச்செய்து

வங்கயாக வெள்ளைப் பொடியிற் சேர்த்து

தன்மமடா கம்பலியிற் பொதிந்துவைத்து

தானிரண்டு மண்ணில் செய்துலாத்தி

கன்மமில்லை குக்குடத்தில் நீரிப்போகும்

கருவங்க பற்பம் போடுவதுதானே.

(10)

தார பற்பம்.

சுழுவான வங்கபற்பம் வெய்யிற் கொள்ளு

துடியான மேகமெல்லாம் வாய்ப்போகும்

அழிவான சிரங்குமேற் தடிப்புதற்கும்

அரிதார பற்பம்வி யரையக்கேளு

கமுகாத புரகவிரைத தைலாத அனில்

நாற்பதுகா ளதைபூர வைதெடுத்து

வழுவாதே அதிபபட்டை சமுலஞ்சுட்டி

மைபோலே அரைத்துருட்டிக் குகையும் பின்னே.

(11)

உருட்டிவைத்த குகைக்குள்ளே கோளிக்கட்டம்
 உடன்பிரக்கி வெள்ளை மலம்பொடிய தாக்கி
 அருட்டியே மால்தேவி கீள்மேலிட்டு
 அம்மருந்தால் குகைமுட்டச் சட்டிச்சுள்ளே
 பொருட்டாக ஆற்றுமண லரைவாசியிட்டு
 பொருந்துகுகை சீலைசெய்து அதிமேலிட்டு
 மருட்டாக மேலோடு கவிழ்த்திழுடி
 மண்பூசி யெரித்திடு நால்சாமந்தானே.

(12)

எரியிட்டு ஆறியபின் னெடுத்துப்பாரு
 இருக்குமப்பா கூகைநீர்போலே பற்பம்
 அரிவுகெட்ட சனங்களுக்கு மீளேநோய்க்கும்
 அரிதான இரூமெல்லாடு இளைப்புக்கெல்லாம்
 வரியான வெள்ளாட்டுப் பாலிலுண்ண
 வாங்குமடா நாலுநோ யிதிலேதீரும்
 குரியாக வைத்தியத் திரட்டென்பதும்பார்
 குரையாத செல்வமே பின்னுங்கேளே.

(13)

கெந்தக பற்பம்.
 இன்னுங்கேள் சிகப்பியுட நீதம் வாங்கி
 இனிதான கெந்தகத்தை ஊரவைத்து
 மன்னவனே பத்துநாற் சென்றயின்பு
 வரிசையா யதையெடுத்துப் பூநீற்றுக்குள்
 சொன்னேனே கலசத்திற் கீழ்மேல்நீரு
 ஈகமாக வைத்துமே மேலோடுழுடி
 நன்னயமாய்ச் சீலைசெய்து குளிதான்வெட்டி
 நலமான திருகுகள்ளிச் சாம்பல்போட்டே.

(14)

சாம்பலுமே குளிகையி லரைவாசியிட்டு
 தனிமருந்துக் கவசத்தை மேலேவைத்து
 சாம்பலையு மதுமேலே யிட்டுழுடி
 தான்மண்ணை யிட்டதன்கீ முடுப்புக்கூட்டி
 தேம்பாமல் நாற்பதுநாள் தீயைழுட்டி
 திறமாக எரித்திடு நாள்ச்சென்ற பின்பு
 சோம்பாதுகூட்டுகாளாரப் போடு
 உதாண்டியே நீயெடுத்துப் பார்த்திடாயே.

(15)

பார்த்திடவே கெந்தகந்தான் சுண்ணமாகும்

பரிசுகெட்ட கிரந்திக்கு வெல்லமப்பா.

ஏற்கவே குலைக்குமதுவே யாகும்

இணங்காத குனமத்துக் குமட்டிச்சாறு

வாக்கிலுள்ள இருமலுக்கு நல்லஎண்ணை

மண்டைப் பிணிஷத்துக்கு மெண்ணையாகும்

எற்கையுடன் நிகண்டுதூற் பதினாறும்பார்

இதுகுஸ்திரம் அஞ்சாக யிசைத்தேன் முற்றே. (16)

ஐந்தாவது காண்டம்

முற்றிற்று.

இந்த ஐந்தாவது காண்டத்தில் பறபக்காண்ட முறைகளைச் சொல்லப் பெற்றது, இனி ஆறாவது காண்டத்தில் தைலமுறைகள் சொல்லுவது காண்க.

பாம்பதி துணை

அகஸ்தியர் பன்னிரு காண்ட வைத்தியம் :

ஆரூவது தைலக்காண்டம் - 16

இசைவான வெள்ளிமலைச் சிவனைப்போற்றி
என்கருவின நந்தீஷர் பாதம் போற்றி
அசையாத செந்தூரம் பற்பமுண்டால
அனல்கொண்டு உடல்கூடு தனியவேணும்
நிசமான தைலமற்புந் மதரசு
நேராகச் சுந்தரமே சொல்லக்கூளு
திசைபுகழும் தைலமுறை நூற்றிலேதான்
செப்புவேன் வேப்பநதேசுள் பலமும்நூறே.

(1)

" வாதத தைலம்.

நூறுபலமறுகன்வோ பலமும்நூறு
நொடிவாத மடக்கிலேர் பலமும்நூறு
வீருபச்சை ஊமத்தலைவர் பலமும்நூறு
வினம்பிவய நானூற்றில் பலமுமாய்கு
சாரியுட னதைத்தட்டி பாணையிட்டு
தண்ணீரு தூணிவிட்டு வறறக் காய்ச்சு
ஆறவிட்டு வடிகட்டிப் படிநாலாகுகி
அப்பனே யிளகஞ்சு பலமும்போடே.

(2)

போடப்பா சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி
புகழுடனே அரத்தைசுக்கு இஞ்சியேலம்
கூடப்பா வெள்ளுள்ளி ஓமம் மல்லி
கூறுவேனதி விடையஞ் சீரங்கூட
நாடப்பா இதுவெல்லாங் களஞ்சிவீதம்
நன்றாகப் பொடிசெய்து வைத்துக்கொண்டு
தேடப்பா வெள்ளாட்டு பசுவின்பாலும்
செவவினுடையமுன்றும் படிமுன்றாமே.

(3)

ஆமப்பா தைலம் வைத்த பாலை தண்ணில்

அஞ்சுபடி யெண்ணைவிட்டு மருந்தைப்போடு
நாமப்பா வீளிநீர் கூடவிட்டு

நன்றாக மெழுகுபதர்

போமப்பா முழுசிவர நே

புண்ணியவான் தெ

ஆமப்பாவாதமென்ற தெல்லம்

அறுறுதடா வாதசுநர் தீர்ந்து

(4)

பித்தத்துக்குக் கூலம்.

தீருமடா பித்தத்தின் தைலங்கேளு

செம்முள்ளி சித்தகதவி அமுக்கிறவும்

பாருநீ நொச்சிவேர் நெல்லிவேரும்

பண்பான கொழுப்பைவோ குழிவேரும்

சீருடனே இவ்வேழும் பலம் தூரப்பா

சிறக்கவே பாளைதனில் தரித்துப்பாட்டு

வாருநீர் தூணிவிட்டு வற்றக்காய்சி

வடிகட்டிப் படிநாலு மெடுத்துக்கொள்ளே.

(5)

எடுத்துஒரு பாண்டத்தி லிட்டிகவகாண்டு

இதமாக மேல்வகையைச் சொல்லக்கேளு

எடுத்துமே எண்ணை படிநாலுவிட்டு

இஞ்சிச்சார் பழச்சாரு நெலவிக்காய்ச்சார்

எடுத்துவிடு மொசுமொசுக்கை கொடுபைபசசாரு

இனிகான பாகலிலை சுரிப்பாச்சாரும்

எடுத்துவிடு பசுவின்பால் இளநீர்தண்ணை

இதொன்பதும் வகைககு அரைப் படியாய்ச்சேரே .(6)

சேரப்பா மிளகுசுக்குக் கிருமபுயேலம்

சித்தரத்தை அதிவிடையஞ் சாதிக்காயும்

ஆரப்பா திப்பிலி வால்மிளகு கூட்டு

அப்பனே வேப்பரிசி கடுக்காய் ஒமம்

காரப்பா சந்தனமும் விலாமிச்சைவேரும்

கஸ்தூரி புளுகுகோஷ்டம் தானிக்காயும்

நோப்பா இதுவெல்லாங் களஞ்சிவீதம்

நிருத்துநீ பொடிசெய்து கூடப்பேசுட்டே.

(7)

செய்துயெரி மெனுகு பதம் வடித்துக்கொண்டு
 சீலையிலே வடிகட்டி முழுகுவாய்நீ
 பையலுக்கு மாருமடா சூலிககாகும்
 பைத்தியங்க ஞற்றதெல்லா மோடிப்போகும்
 கொய்துவிடுஞ் சன்னிபதி மூன்றுக்காகும்
 குடிசெடுத்த பல்நோயுந் தீர்த்துபோகும்
 கொய்துவிடுங் குரைநோயுந் கிரந்திசூலை
 குட்டநோய் தீருமென்று சொன்னேனானே.

(8)

சீலேற்பனத் தைலம்.
 சொன்னேனே சிலேற்பனத்தின் தைலங்சேளு
 சுண்டைவேர் ஆவரிவேர் தூதுவலைசமூலம்
 சொன்னேனே கண்டங்கத்திரியின் வேரும்
 தொண்டுபெற வேலிவேர் தாளிவேரும்
 சொன்னேனே சம்பாநெல் வேரோடேமூம்
 தூக்குவாய் பலம் தூறுந்தரித்துக் கொண்டு
 சொன்னேனே பாணைக்குள் போட்டுநீரை
 தூணிவிட்டு காச்சிப் படிநாலுவாங்கே

(9)

வாங்கியே எண்ணை படிநாலுவிட்டு
 வால்மிளகு சாதிக்காய் அரத்தைசுக்கு
 ஓங்கியே அதிமதூம் அக்கிராகாரம்
 ஓமமுடன் சீரகமும் வசம்புமல்லி
 தாங்கியே வகைபத்துங் சுளஞ்சிவீதம்
 தானூவாய்ப் பொடிசெய்து கூடப்போட்டு
 ஏங்கியே முலைப்பாலு ஸ்ரூசசசாரும்
 இதுரெண்டுங் கூடவிட்டுக் காய்ச்சுவாயெ.

(10)

காய்ச்சியே மெழுகுபதம் வடித்துக்கொண்டு
 கணபதிக்கிப பூசைசெய்து முழுகிவாய்நீ
 தேச்சியமாய் சிலேற்பனத்தி லெழுநதநோய்கள்
 தீருமடா சுந்தரனே திரத்தைப்பாரு
 மாச்சிந்த மூன்றுவகை தயிலத்தாலே
 மாண்டுதடா மூன்றுவகை நோயுந்தீரும்
 தேச்சியங்கள் வைபாதே பதிமூன்றுசன்னி
 சூக்கவே தைலமொன்று வைப்பாய்கேளே.

(11)

சன்னிததைலம்.

வையப்பா வேப்பெண்ணை ஏரண்டத்தெண்ணை
வகையாகப் புண்ணையெண்ணை புங்கயெண்ணை
மெய்யப்பா இலுப்பையெண்ணெய் பம ஐநதுமவிட்டு
விளம்புகிறேன் மேல்முந்து வெளியதாக
ஐயமில்லை முசருமுட்டை கோழிமுட்டைமருசுள்
அடைக்கோழி மலமுடனே தேடிமுன்றும்
செய்யவே பூனாகம் வசம்பு உள்ளி
சீரகமுஞ் சக்குடனே சமனாய்ச்சேரே.

(12)

சமனாக இவைபல மொன்றாகச் சேர்த்து
சரியான யெண்ணையுடன் மருநதுமபோட்டு
கமகமென்று மெழுதபதன காய்ச்சிவகொண்டு
கணபதிக்குப் பூசைபண்ணி எடுத்தவைத்து
எமனாகவந்தசன்னி பதிமுன்றுக்கும
இரையளவு உளஞ்சூக கொடுக்கத்திறும்
உமைபாணை மேலுக்குத் தடவத்தீரும்
உததமனேஇத தைல முறைசொல்லாதே

(13)

சன்னி தீர்த்தபின் மூழுக்குத்தைலம்.
சொல்லக்கேள் வேப்பெண்ணை ஏரண்டத்தெண்ணை
துடியான புண்ணை யெண்ணை புங்கயெண்ணை
வெல்லவே ஆவெண்ணை அஞ்சங்குட்டி
விளங்கவே படியஞ்சும வைத்துக்கொண்டு
சொல்லக்கேள் வில்வவோ வேலிலேரும்
துளசி சுத்திரிவேரும் தூதுவனாசமுலம்
வல்லவனே மொசுமொசுக்கை வேலிவேரும்
வளங்குசங்கவோ மேனிவேருஞ்சொல்லே.

(14)

சொல்லென்ற வேருகளைத் தோண்டியப்பா
சுசுமுடனே மண்போகக் கழுவிக்கொண்டு
வல்லதொரு வேருகளைத் துண்டுதுண்டாய்
வைத்தேதா னோரிடையா வைத்துக்கொண்டு
நல்லதொரு ஒன்பதுவும் துலாமொன்றப்பா
நருக்கியொரு பாணையிட்டுத் தூணிநீரும்
மெல்லவே காய்ச்சியதை படிநாலாக
வேகெட்டி வடிகட்டி பெடுத்துவையே

(15)

எடுத்து நீ விராயகர்க்குப் பூஜை செய்து
 இனிதான ஜன்னிவந்து தீர்ந்த போக்கு
 தொடுத்ததொரு தைலத்தை முழுகச்செய்தால்
 சுகமாகும் ஜன்னிகளு மனுகாதப்பா
 அடுத்ததெது மூன்றுகரம் முழுகச்செய்து
 அன்றைக்குப் புளிப்புப்பை நீசுகச்சொல்லு
 கடுத்தமுள தைலமிது வெளிவிடாதே
 கணக்கான இருமூன்று காண்டமுற்றே.

(16)

ஆறு வது காண்டம்

முற்றிற்று.

இந்தப்பாட்டு இரண்டும் பேடுடனே துண்டாயிருந்ததை சில
 மகாண்க ளிதையுஞ் சேர்த்துப் போடவேணுமென்று விருப்பிய
 தால் இதையுஞ் சேர்த்திருக்கிறது

பிறத்திற்குத் தைலம்.

உத்ததொரு பித்தயாத் தைலங்கேளு
 உண்மையிது கோவைவேர் கொடுப்பைவேரும்
 நத்தசெப்பு நெருஞ்சி சிருகீரைவேரும்
 நன்னூரி துளசியேர் கிரந்திவேருங்
 சுத்தியாய் சண்டைவேர் வைகளேட்டும்
 தூணிவோ பாளையிட்டு வேரும்போட்டு
 வத்தவே காய்ச்சிவிட்டு படிநாலாககி
 வடிகட்டி நாலுபடி எண்ணைவாரே.

(1)

எண்ணையிட்டு மிளகு பலம்பத்தும்போட்டு
 இனிதான மெழுகுபதம் வடித்துமுழ்கு
 உண்ணவிட்டு பத்தியமாய் கின்றுதேரு
 உலகத்திலிது சுருக்கத் தைலபாகம்
 விண்ணளவு நோயெல்லாக தீர்த்துபோகும்
 வெளிவிடா தடக்கினவன் சித்தனாகும்
 பொன்னப்பா ஈல்பரனா சொன்னவாக்கு
 புகழ்ந்துரைத்த பாட்டிதுதானிண்டு முற்றே.

(2)

இந்த ஆறுவது காண்டத்தில் தைலக்காண்ட முறைகளைச்
 சொல்லப் பெற்றது இனி ஏழாவது காண்டத்தில் கற்பஞ்சொல்
 லுவதுகாண்குது.

உ

பரமபதி துணை.

அகவ்தியர் பன்னிரு காண்ட வைத்தியம்.

—o—o—o—

ஏழாவது கற்ப காண்டம் - 16

சீராகச் சடையில் தெங்கை தன்னைவைத்த
சிவன்மயேஸ்பரி பாதந்தினமும் வாழ்த்தி
நேரான அடிமுடியுங் நெஞ்சில்வைத்து
நேர்மைபுடன் மனோன்மணியைப் பூஜைசெய்து
காராணை முகவணையும் கருத் தள்வைத்து
கற்பமுறை சொல்லுகிறேன் சுந்தரமேகேரு
தீராதசாரமது தீர்த்துநீயும்
திச்சை முப்பத்தி ரண்டையுமே சித்திசெய்தே. (1)

அறுசுவை களட்ட.

செய்தபின்பு சரீரத்தின சுவைகள்போக்க
செப்புகிறே னறுசுவையுங் களற்று மார்க்கம்
எய்துவிடுங் கடுக்காயைப் பொடியாய்ப் பண்ணி
ஏரண்டத் தெண்ணையுடன் கலந்துகொண்டு
துய்யலே வெள்ளைக் காக்கணத்தின் வேரை
சுகமாக அரைத்து எண்ணைகூடச்சேர்த்து
மெய்யுடனே மெழுகுபத மாகக்காய்ச்சி,
மேலாக மூன்றுநா ளருளுவாயே. (2)

அருந்திவிடச்சீதமெல்லாங் கழிந்துபோகும்
அரிவுடனே மலமெல்லா மிரங்கிப்போகும்
பொருந்தியின்ற சிலைற்பனத்தின் விபாதிபாவும்
போகும்பா உடலைவிட்டு அறுசுவையும்
வருந்துவாய் பச்சரிசி பாலிற்பொங்கி
மகிழ்வாக யிருவேளை புசித்துக்கொண்டு
இருந்த பால் வெண்ணை பாசிப்பயறும்,
இனிதாகப் பச்சமொன்று முழுக்கிக்கொள்ளே. (3)

சுண்ணவகை களட்ட.

கொள்ளப்பா சுண்ணவகை களட்டிப் போட
குணமான பச்சைமஞ்சள் சமூலம்போட்டு
விள்ளப்பா படிசலத்திற் போட்டுக்காய்ச்சி
மெள்ளவே அரைக்காலா யிருத்துக் கொண்டு
எல்லெண்ணை படியரைக்கால் கூடச்சேர்த்து
இரோகித்து ஐந்துநாள் உண்டுவர நீ
மெள்ளப்பா சுண்ணவகை களான்றுபோகும்
மெய்யாக எண்ணை தனைப்போக்குவாயே.

(4)

எண்ணெய் களட்ட.

எண்ணை தனைக் களற்றுதற்கு வகையைக்கேளு
இனிதான சீயக்காய்ப் பொடியினோடே
கன்னயமா யிலுப்பையிலைச் சாறுநாளி
நலமான தாளியிலை சாறுநாளி
சொண்ணவகை படிபொண்டும் அமுரிபொண்டும்
சொல்லுரையாய்ப் படிநாலுந் தாளிசேர்த்து
மன்னவனே எட்டொன்றாய்க் காய்ச்சிக் கொண்டு
வடிகட்டி யிருத்ததிற் பூநீருபோடே.

(5)

உப்புக்களட்ட.

போடுநீ அரைக்களஞ்சி சீனச்சுண்ணம்
போடுவாய் அதைக்களக்கி கலந்துஉண்ணு
கூடுநீ மூன்றுநாளாண்டா லெண்ணை
கொடுஞ்சுறுக்காய்க் களறுமடா பெண்ணைபோச்சு
தேடுவாயுப்பை நீ களற்றிப்போடச்
செப்புகிறேன் கரிசாலைச் சாறுவாங்கி
நாடுவாய் கால்படிச்சா ரெடுத்துக்கொண்டு
நன்றாகக் கற்றாழை விழுதிடித்தே.

(6)

மதுரங் களட்ட.

இடித்தசார் காற்படிதா ன்ளவெடுத்து
இரண்டையுமே வாலையிலிட்டு மூன்றுநாட்கொள்
துடித்துடலில் ஊருகின்ற உப்புப்போச்சு
சுகமான மதுரமது களற்றக் கேளு
நடித்தமிசு சாரமுள்ள கள்ளுகால்தான
நல்லாவின் நெய்யதுவுக கூடச்சேர்த்து
மடித்துவிடப் பருத்திவிரைப் பருப்புமொன்று
வனதுநாகக்கிடைந்து நீ கூடச்சேரே.

(7)

புளிப்புக் களட்ட.

சேத்துண்ண ரசனையது களரும்பாரு

திடமான புளிக்களட்ட வகையைக்கேளு

மாத்தில்லா புளித்தோட்டைச் சுட்டுசாம்பல்

வகையாகச் சலங்கலந்து தெளிந்த தண்ணீர்

பேற்றியே கால்படிதான் அருந்துவாய்நீ

புண்ணியனே மூன்றாநான் புளிப்புப்போச்சு

கூத்தனுமே உன்னிடத்திலனுமமாட்டான்

குணமாக உந்தேகம் காந்தியாமே.

(8)

நரைதிரைமார,

காந்தமா மிருகாஞ்சி களஞ்சிதங்கம்

கருத்துடனே நாகமொரு களஞ்சிசேரு

சாந்தமாமூன்று மொன்றாய் உருக்கிவாங்கி

தயவுடனே களஞ்சிரசங் கூடச்சேர்த்து

ஏந்தியிந்தக்களஞ்சி ஐந்துங்குளிக் கல்லிட்டு

இனிதான் சரிகெந்தி கூடச்சேர்த்து

ஆய்ந்தபுகள் பொற்கையான் சாருவிட்டு

அறுசாம மரைத்து அதை நிழலுலர்த்தே

(9)

நிழலுலர்த்தி சூப்பியிலே அடைத்துவைத்து

நீயேரு சீலைசெய்து வாலுக்கையிலேத்தி

வழமாகக் கமலம்போல் சாமமாறு

வயிரவளைப் பூசைசெய்து எரித்துமேபூங்

குழலானைப் பூசைசெய்து செந்தூரத்தை

சூன்றியிடை தேனிலுண்ண நரைதிரைபோம்

பழுத்ததுவுங் காயாகும் பிஞ்சுமாகும்

பலநினைவு தள்ளியப்பா உண்டுதேரே.

(10)

உண்டெவிடு கற்பமிது மற்றோர்பாகம்

ஒருகளஞ்சி தங்கமப்பா யீயம்ரெண்டு

மண்டலத்தில் நாகமொரு களஞ்சிதூக்கி

வளமாக உருக்கியதை சூளிக்கல்லிட்டு

அண்டர்புகழ் ரசமொரு களஞ்சிசேர்த்து

அரைத்திடுவாய் சரிகெந்தி மல்லிச்சாற்றால்

கண்டாயே நாகமல்லிச் சாற்றாலாட்டி

காற்றாட நிழலுலத்திக் சூப்பிக்கேற்றே.

(11)

குப்பிக்குச் சீலைசெய்து வாலுக்கையிலேத்தி
 குணமாகத் தாயாரைப் பூசைபண்ணி
 மெய்ப்புடைய வைவரவனைத் தியானஞ்செய்து
 விநாயகனைப் பூசைபண்ணி சாமமாறு
 தப்பாமல் கமலம்போ லெரித்துவாங்கி
 தணலாரச் செந்தூரம் முருக்கம்பூப்போல்
 நப்பாக மூன்றரைப்புச் சாமமாறு
 நன்றாகக் குன்றியிடை நெய்யிலுண்ணே.

(12)

உண்ணவே நரைதிரையு மாரிப்போச்சு
 ஒருகோடி சதிரயுகமு மிருக்குந்தேகம்
 மண்ணவே உந்தேகம் காந்தமீரும்
 மலசலமும் உயிர்நீரால் லோகந்தங்கம்
 கண்ணப்பா பவளம்போற் சிவந்துபோகும்
 காலநிலை கயிலாசதேகமாச்சு
 விண்ணிலே நட்சத்திரம் பகலிற்காணும்
 யேதாந்த சித்தாரந்தம் தோணும்பாரே.

(13)

தோணவே பூனாகச் செம்பைவாங்கி
 சுகமாகச் சரியிடையாய்த் தங்கஞ்சேர்த்து
 காணவே நாகமொரு களஞ்சிசேரு
 கலங்காதே களஞ்சிரசங் குளிக்கல்லிட்டு
 கோணுதே சரிகெந்தி சுரோணிதத்தாலாட்டி
 குணமாக நிழலுலர்ந்திக் குப்பிக்கேற்றி
 நாணுமல ப்பேற்றி பணிரெண்டசாமம்
 நன்றாகக் கமலம்போ லெரித்துவாங்கே.

(14)

வாங்குவாய் வினாயகனைப் பூசைபண்ணி
 மனதொன்றாய்ச் செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
 ஏங்கிபே அலைபாதே சுருக்கரையி லுண்ணு
 இருக்கலாம் வெருகோடி யுகங்கள் தானும்
 தாங்கியதோர் கற்பம் நூற்றைம் பதும்பார்
 சரிபான கற்பமுரை நூறும்பாரு
 மாங்கிஷமாங் கற்பமென்ற வெள்ளைக்கோழி
 வகையான கருங்கோழி சாவல்பேடே.

(15)

பேடானதென்று சொல்லுங் கோழிமுட்டை
 பிரக்கியே செருடநிட சாற்றில வெநது
 நாடவே அண்டந்தான் தினமுமொன்று
 நலமாக மண்டலமே யுண்டுதேறு
 வாடவே வேண்டாங்காண் நரைதிரையும்போசசு
 மகாகோடி சதுர்யுகமு மிருததுந்தேகம
 தேடாமற் பாடிவைத்தேனேழாங் காண்டம்
 தெளிவாகப் பதினாறுபாடல் முற்றே

(16)

எ ழா வ து கா ண் ட ம்

மு ற் றி ற் று .

இந்த ஏழாவது காண்டத்தில் கற்பமுலிகைகளையும் அறுசுவைகளட்டும் வகைகளையுஞ் சொல்லப்பெற்றது, இனி எட்டாவது காண்டத்தில் யோகஞானமுறைகளைச் சொல்லுவது காங்கூக.

பாம்பதி துணை.

அகஸ்தியர் பன்னிரு காண்ட வைத்தியம்.

எட்டாவது யோகஞான காண்டம் - 16

தெளிவான ஞானத்திற் காதிகாப்பு
சுற்றின்பம் பேரின்பஞ் சிவனுஞ்சத்தி
அழியாத சிவனும் வெள்ளைசிவப்பு சததி
அண்டமது பராபரனா மரிநதுபாரு
வளியான பிண்டமது சத்தியப்பா
மரைவுண்டு அடக்கிவிடு வெளிவிடாதே
ஒழியாத ஞானத்தை விரும்புவோர்க்கு
உண்மையுடன் அரண்வடிவை யுரைக்கக்கேளே. (1)

கேள்பா முட்டையது ஸாமுமாகும்
கிருபையுடன் உள்க்கருவோ சிவனுஞ்சத்தி
வாளப்பா யிதையரிந்தோன் ஞானிஞானி
வகையறிந்த ஞானியென்றால் பெருமைமெத்த
மீளப்பா கேள்ப்பவர்க்கு ஞானமெய்தும்
வீண்பேச்சு மூடருக்கு ஞானமேது
ஆளப்பா பேரின்பம் அறிவதேது
அழிந்தழிந்து பிரப்பதுவும் இன்பந்தானே. (2)

இன்பந்தான் ஞானத்துக் கேருமார்க்கம்
இரப்பில்லை பிரப்பில்லை ஈசனாகும்
துன்பந்தா னில்லைப்பா துயரமில்லை
துக்கமில்லை பக்கமில்லை தோழனில்லை
அன்பான ஒருவர்மேற் சிந்தையில்லை
அண்ணபிதா தெய்வமல்லால் வேறேயில்லை
வன்மந்த ஞானவர்மனது அறிந்தோரில்லை
மாணிலத்திற் கோடியொன்று வருவார்பாரே. (3)

வருவாரே பெண்மீதில் நினைவுமில்லை
 வந்தாலுந் தாயென்று வணங்குகிற்பார்
 மருவாரே திருப்பதியை வணங்கமாட்டார்
 மன்னவரைக் கையெடுத்தது வணங்கமாட்டார்
 திருவான சிவன்பாதஞ் சிந்தைசெய்வார்
 சிரப்பான உலகத்தில் விருப்பங்கொள்ளார்
 பொருளான பொருளரிந்து மனதில்வைப்பார்
 புதுமைகண்டோ மென்றுமவர் சொல்லார்பாரே. (4)

சொல்லாரே ஞானவெண்பா நூறேடிந்த
 சூஸ்திரத்தை யடக்கிவைத்துக் காணெனென்பார்
 கல்லான தவர்மனது ஒருக்காலுந்தான்
 காணெனென்று பொய்ச்சத்தியஞ் செய்தேசொல்வார்
 கல்லோர்க ளறுபத்து நாலுகோடி
 கல்முனிவ ரிஷிகள்சித்தர் சாஸ்திரமெல்லாம்
 வெல்லுமென சூஸ்திரம்பன்னிரு காண்டங் கரண்டம்
 விரிவில்லை நூற்றித்தொண் ணூற்றிரண்மிற்தானே. (5)

தானேகேள் பதினெண்பேர் சித்தீதர்சொன்ன
 சகலசாஸ்திரங்கள் தனி லெதைச் செய்தாலும்
 தானேகேள் சாபமது தீர்க்கவேணும்
 சாற்றினென் சாபங்கள் தீரானிட்டால்
 தானேகேள் தவங்களுடனெல்லாம் போச்சு
 சட்டையருஞ் செய்திசண்டு மரைத்துக்கொண்டார்
 தானேகேள் போகருமே உழவுகண்டு
 சரிசெய்தார் நூல்தனை தவமுள்ளோனே. (6)

தவமுள்ளோ னானாக்காற் கிடைக்கும்பாரு
 தானடக்கி அறுசுவையுங் களற்றுவாண்காண்
 சிவமுள்ளோ னானாக்கால் செந்தூரமுண்பான்
 தேடிவைப்பான் விட்டகுரைக் காரனாவான்
 கவனமதில் வைப்பான்காண் நாட்டைத்தேடான்
 கண்டவர்க்குப் பயித்தியங்கள் கொண்டோனென்பான்
 புஷனமதி லவர்களெல்லாம் பெரியோர்ப்பா
 புண்ணியவர் னெருவரையுந்தேடான்பாரே.

தேடாமல் ரேசித்துப் பூரித்தேதான்
 திரமாகக்கும் பித்து இருநேரநதான்
 வாடாம லிருந்திடுவான் மவுனிபோலே
 மானிடரைக் கணவிலுமே மனதிற்கொள்ளான்
 நாடாண்டோ ராளுமடுத்து நில்லான்
 நல்மொழியாய்ப் பேசியடிபணிந்து நிற்பான்
 சூடான வார்த்தைகளைப் புகழமாட்டான்
 சுந்தரமே உண்மையொரு னுளுஞ்சொல்லான். (8)

ஒருநாளு மரியாத மூடச்சாதி
 உலுத்தருட சிறறினப வகையைக்கேளு
 கருவான சாஸ்திரத்தைக தேடிவைத்து
 கண்டமென்று தாராளமாகச் சொல்லான்
 மருவுவான் அடிபணிவான் பெரியோரென்பான்
 மையென பரமெய்யென் பான்பலியாதப்பா
 குருவென்பான நானென்பான் தீட்சைகாணான்
 குருடனப்பா அவனபேச்சை நம்பிடாதே. (9)

பேச்சப்பா சடைவளர்த்துக் காவியூண்டு
 பூணூல்கள் குண்டலமும் புலித்தோல்கொண்டு
 வாச்சப்பா பொட்டணமும் யேடுமொன்று
 மாததிரைக்கோல் ஏந்தியெங்கும் நீருசாத்தி
 சூச்சமொன்று இருக்குதென்பான் மனுடர்தன்னை
 சொல்லாமல் மயங்கிவிழப் பண்ணிக்கொள்வான்
 ஆச்சப்பா பணங்காசு வாங்கிககொண்டு
 அருதவிபோ லிரவுதனில் மரைவான்பாரே. (10)

பாரப்பா கிப்படியே வெகுபேர்தானும்
 பண்பாக வேடமது பூண்டுகொண்டு
 ஊரப்பா திரிவார்கள் சித்தனென்று
 உரைப்ப தல்லால் வேறென்று மில்லையப்பா
 சிரப்பா வாதமது செய்வேனென்று
 செகமெய்க்க அரிதாரஞ் செம்பில்வைத்து
 நீரப்பா அதனைஒரு புடமாய்ப்போட்டு
 நிமிஷத்தில் பழுத்துதென்று சொல்வான்பாரே. (11)

சொல்லுவான் சோல்னாப்பை தானுமனைதது
 துருசுதுகதம அரிதார பற்பமெனபார்
 மெல்லுவான் வெருவாயை அவஸைபாட்டாப்போல்
 வேறொன்று மிலைசஞ்சி யென்பான்
 அல்லலதை நீக்கிவிடுந் தாமபூரகண்ணம்
 அதுகுஷ்ட ரோகததுக காகுமெனபான்
 வல்லதொரு மருகதுணக்குத தாரேனென்று
 மயக்கியே காசுபறித துண்பான்மட்டே.

(12)

மட்டையென்று லவன்மட்டை யல்லவப்பா
 மருந்துதினபோ ணவனுக்கு புத்திவேணும்
 சட்டையது பண்ணாமலிருந்து விட்டால்
 தானேதான் சொல்லாம லோடுவனப்பார்
 திட்டமுடன் சேரதுகறி கொடுததுவந்தால்
 செகத்திலுள்ள போகளையும் மயங்கச்செய்வான்
 பட்டமாத தளிர்க்குமோ பேயாபேயா
 பாவியிவன் மருகதினால் பலனுண்டாமோ.

(13)

உண்டாகும் சிவயோகம் நூற்றைப்பாரு
 உறுதிவரும் பாக்கியங்கள் மிகவுண்டாகும்
 விண்டதொரு கொங்கணரும் கருவூரானும்
 வெளியாக நூலதோறும் சொல்லிவிட்டான்
 கண்டதொரு சட்டைமுனி இருநூற்றீட்சை
 கருவோடே வெளியாகச சொன்னநூலை
 அண்டர்களுங் கண்டுதான் மயங்கினார்கள்
 அதைமுலர் கிழித்தெறிநது போட்டாராபாரே.

(14)

போட்டதொரு நூலதற்குப் பதிலாய்நானும்
 பூவுலகோர் பிழைப்பதற்குத் தீட்சைநூலை
 தேட்டமுடன் மனோனமணியாள் தீட்சைநூறும்
 சிறப்பான பூசைவிதி இருநூற்சொன்னேன்
 நாட்டமுட னதையறிந்து வாசியோகம்
 நன்மையுடன் தினந்தோறும் வகையாய்ச்செய்து
 பூட்டகத்தை தானறிந்தால் சித்தனுவான்
 புகழ்பெற்று வாழ்ந்திடுவான் உலகிற்றோனே.

(15)

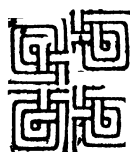
42 அகஸ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம்.

தானேதான் யோகமே தெரியவேணும்
 சண்டாள நுறவதனைத் தள்ளவேணும்
 மானனையா ளாசைதனை மறுக்கவேணும்
 வைபகத்திற் கற்பமது கொள்ளவேணும்
 ஆனதொரு ஞானமதை யறியவேணும்
 அம்புலியி னாசைதனை யகற்றவேணும்
 ஞானமது பெறுவதற்கு எட்டாங்காண்டம்
 நன்மையொடு சொன்ன பதினாறுமுற்றே.

(16)

எட்டாவது காண்டம்

முற்றிற்று

இந்த எட்டாவது காண்டத்தில் யோகஞான முறைகளைச் சொல்லப்பெற்றது. இனி ஒன்பதாவது காண்டத்தில் தீட்சை முறைகள் சொல்லுவது காண்க.

உ
பரமபதி துணை.

அகவ்தியர் பன்னிரு காண்ட வைத்தியம்.

ஒன்பதாவது தீட்சாவிதி காண்டம் 16

தயவாகத் தீட்சைவிதிக் காதிக்காப்பு *

தான்பாட வராய்ந்து தெளிந்துபார்த்து

செயமான முப்பத்திரெண்டு தீட்சை

சித்திசெய்த பேர்க்கெல்லாம் ஞானசித்தி

சுயமான பாவவினை வற்றுப்போகும்

சோதிசிவ பாதமதைக் காணலாகும்

நயமாக எந்தனுக்கு உபதேசித்த

நற்குமரன திருவருளால் தீட்சைகாப்பே

(1)

தீட்சை 32.

தீட்சையிலே முதற்தீட்சை சிவதீட்சைதான்

ஸ்ரீம் அம் ஒம் பென்று லட்சஞ்செபித்து வோதக்

காட்சிபெறத் தேகமெல்லாம் வியர்வைகாணும்

கணமாய்கை யில்லையடா கண்டுதேறு

ஆச்சுதடா சிவதீட்சை ரெண்டுகேளு

ஆம் ஒம் ஹரீம் ரீம் பென்று நீயும்

மூச்சடா உள்ளடங்கும் லட்சமோத

முத்தியுண்டாஞ் சத்தியுண்டாஞ் சித்தியாமே.

(2)

சித்தியாஞ் சிவதீட்சை மூன்றுகேளு

செப்புவேன் குறோம் ஸ்ரீம் ரீம் ரீம் நம் பென்றுலட்சம்

பத்தியாய்ச் செய்துவர மோக்ஷமாகும்

பானுவைப்போற் தேகமெல்லா மொளிவுமாகும்

துத்தியஞ்செய் சிவதீட்சை நாலுகேளு

துடியுடனே ஸ்ரீங் ரீங் அங் உங் கென்று

முத்திபெற லட்சமுருச் செபித்தார் சித்தி

மோக்ஷமப்பா தேவதைகள் பணியுந்தானே.

(3)

பணிந்துதான் சிவதீட்சை அஞ்சுங்சேளு

பண்பாக வங் வங் நீங்கென்றுந்தான்

துணிந்தோதுலட்சமுரு செபித்தாற்சித்தி

தொண்டுசெய்வார் தேவதைகள் சட்டைகக்கும்

அணிந்துகொள்வாய் சிவதீட்சை ஆறுகேளு

அன்புடனே சந் ரங் உம் ஆம யென்றுலட்சம்

குனிந்துநிமிர தேகமதில் வாசம்விசம்

குணமாகுந் தேகசித்தி சுருக்குத்தானே.

(4)

தானேசெய் சிவதீட்சை ஏழுநீயும்

சந்தோஷமாயோது இங் ரங் அவ்வு மென்று லட்சம்

பானேந்து மீஸ்பானுமருகில் நிற்பார்

வானவர்கள் மகிழ்வாக வாவென்பார்கள்

நானென்ற தீட்சையெட்டும் உற்றுக்கேளு

நன்றாக மங் நீங் ராரா வென்று லெட்சம்

ஆனந்தமுண்டாகும் தேவர்வந்து

அனபாக உணைச்சேர்ந்து அனைவர்பாரே.

(5)

உணைச்சேர்வார் சித்தர்களுஞ் சிவனார்தீட்சை

ஒன்பதுதான் வங் கிலியும் சிவ அம் ஐம் என்றுலட்சம்

வினையொழிந்து உன்தேகங் கல்போலாகும்

மெய்யான சட்டையொன்று தள்ளிப்போடும்

தினந்துதிக்குஞ் சிவதீட்சை பததைத்தானுஞ்

செப்பார்கள் செப்புகிறேன் வம் வம் ஆம் இம் பென்று

எனைப்போலே சொல்லார்கள் தேகம்பொன்னும்

இனிதான சிவதீட்சை ஒதினேனே.

(6)

ஒதியதோர் சிவதீட்சை பதினென்றுந்தான்

உரைக்கிறேன் மங் நீங் நீங் கென்று லட்சம்

பாதிமதி சடைக்கணிந்த சிவனார்பாதம்

பணிந்துதொண்டனா யிருப்பாய் செய்துபாரு

நீதிபெறும் பன்னிரண்டாஞ் சததிதீட்சை

நிலைத்தவர்க்குத்தற்புருஷம் வம் ஆம் ஈம் என்றுலட்சம்

சாதித்துச் செபித்திடவே சித்தியாகும்

சட்டையொன்று தள்ளுமடா செவுனமாமே.

(7)

ஆமப்பாசத்தி பதிமுன்றாந் தீட்சை

அறிவுடனே ஊம் ஆம் பென்றேலட்சம்

நாமப்பா செபித்திடவே வச்சிரதேகம்

நமனுமிவன் கிட்டவந்து அனுநான்பாரு

ஊமப்பா பதினாலாரு சத்திதீட்சை

உண்மையாம றம் ஸாம ஸ்ரீம் அவ்வு மென்று

தாமப்பா லட்சமுரு செபித்தாற்சித்தி

சாயுட்சிப பதம்பெறுவார் சார்ந்துகேளே.

(8)

சார்ந்துகேள் பதினைந்தாஞ் சத்திதீட்சை

தயவாக ஸ்ரீம் ஸீம் ஸீம் ஓம் மென்று லட்சம்

தேர்த்துபார் தேகமுந்தான் கலபோலாகும்

சிவசிவா நாதவிந்து கட்டிப்போகும்

ஆய்ந்தவர்க்குப் பதினாரு தீட்சைகேளு

அப்பனே சங் இங் றங் கென்றே லட்சம்

மாந்தளிர்போல் தேகமுள்ள மனோனமணிபாள்

வருவாளே மகனென்று பணிந்துகொள்ளே.

(9)

வாய்ப்பான பதினேழாஞ் சத்திதீட்சை

வழுத்துவேன் ஸீங் ஸீங் ஸ்ரீம் ஸ்ரீம் என்றே லட்சம்

காய்ப்பான நரைதிரையு மிலையிஸ்லை

கற்பமதை யுண்டிடவே சுருக்குமெத்த

ஏய்ப்பார்கள் ஏய்ப்புக்குள் ளகப்படாதே

ஈஸ்பரியான் தீட்சைபதி நெட்டுங்கேளு

தீய்ப்பான சங் சிங் ராரா வென்று

செபித்திடீ லட்சமுரு சட்டைபோமே.

(10)

சட்டைதள்ளும் பத்தொன்பதாந் தீட்சைதன்னை

தான்கேளு திரிநேத்திரையா வாவா வென்று

இட்டமுடன் லட்சமுரு செபித்தாற்சித்தி

இருபதாந் தீட்சையது ஸ்ரீங்கார தேவாய நம:வென்று

தொட்டதுவே லட்சத்திற் சித்தியாகும்

சொல்லுவேன் மூவேழு தீட்சைகேளு

அட்டதிசை வெல்லுமடா இங் அங் றங் கென்றுந்தான்

ஐரான்கு தீட்சைரெண்டும் அகையக்கேளே

(11)

அழைபக்கேள் அரி அரிஓம் என்றுவோத
 அப்பனே லட்சத்திற் சித்தியாகும்
 முறையாக இருபத்திமூன்றாம் தீட்சை
 மொழிந்திவாய் ஈராஈர் லீம் லீம் பென்று
 குறையாமற் செய்துவிடு சித்தியாகும்
 குணமாக மூலெட்டுத் தீட்சைகேளு
 மறைவாக லீலீ லி அரஹர் லீ லீ பென்று
 வாழ்த்துவாய் லட்சமுரு கெவுனிப்பாயே.

(12)

கெவுனமது ஓடவென்றால் ஐயைந்துதீட்சை
 கேளுநீ ஏஏஏ ஊஊஊ வென்றுலட்சம்
 மவுனமது சித்தியப்பா மிருபத்தாறில்
 மாதாவின் தீட்டையது இஷாய இஷாய ஓம் மென்று லட்சம்
 சிவனாகு மிருபத்தேழ் தீட்சைதனனில்
 செப்புவேன் ஓம் சிவாய கிவா லீங் கென்றுலட்சம்
 புவனமதி மிருபத்தி யெட்டாநதீட்சை
 பூரிப்பாய் சிவஓம் சிவாயநம வென்னப்புகழுண்டாமே(13)

புகழுண்டாம் இருபத்தி ஒன்பதாந் தீட்சை
 போற்றுவாய் சவ்வும் மவ்வும் மென்று லட்சம்
 நெகிளாது அப்பாரு தீட்சையப்பா
 நிலைத்தவர்க்கு மங் சங் கங் கென்று லட்சம்
 அகமகிழ உந்தேகம் ஒருநாளுநதான்
 அழியாது நரைதிரையு மிலலையிலை
 உகம்வரைக்கு மிருத்துமடா முப்பத்தொன்று
 ஒதுவாய் பூநீர் லீங் கென்று தானே.

(14)

என்றுதான் லட்சமுரு செபித்தாற்சித்தி
 இறவாமலிருததுமடா கோடிகாலம்
 நன்றுகாண் முப்பத்திரெண்டாந் தீட்சை
 நங் கிலி சிங் கிலி பென்றே லட்சம்
 மன்றுள்ள காலம்வரை இருத்துந்தேகம்
 வாழ்த்தீநீ தோததிரங்கள் செய்துகொள்வாய்
 கொன்றாலும் வாள்கொண்டு வெட்டினாலும்
 குறையாமல் வாள்வெட்டுப் பொருந்துந்தானே.

(15)

பொருந்துமே வயணமது தீட்சையோதப்

புகலுவேன் கங் கங் கணபதி சர்வ சூரிய நமாவென்று

இருந்து லட்சமுரு செபிக்க ஈசனாவாய்

இபல் மனோன்மணி தீட்சை நூறும்பாரு

வருந்தியே யிதுமுப்பத்தி ரண்டுதீட்சை

மனிதாவர் செய்வாரோ மகானகள் செய்வார்

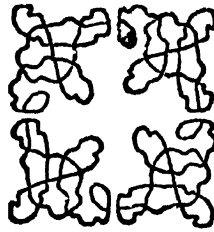
அருந்துவாய் பெண்ணமிர்தம் உண்டுதேறு

அன்பான தீட்சைபதினாறு முற்றே.

(16)

ஒன்பதாவது காண்டம்

முற்றிற்று.

இந்த ஒன்பதாவது காண்டத்தில் தீட்சைவிதிகளைச் சொல்லப்பெற்றது. இனி பத்தாவது காண்டத்திற் சாபரிவர்த்தி சொல்லுவது காண்க.

உ

பாமபதி துணை,

அகஸ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைவத்தியம்.

பத்தாவது சாபநிவர்த்தி காண்டம் -16

ஆந்தரிகமான மனோன்மணியே காப்பு
அன்பாக செநதூர சுண்ணஞ்செய்து
சாந்தமாய்க் கற்பமுண்ண சரீரநதங்கம்
தயிலமுதற் பாஷான மருநதுக்கெல்லாம்
பாந்தமாய்ச் சாபமது தீர்க்கவேணும்
பக்குவமாய்ச் சாபமது நிவர்த்தி செய்ய
மாந்தரிக பீஜததை இதிலே சொன்னேன்
வகையோடே மகதிரத்தை உருததான்போடே (1)

நவக்கிரக சப நிவர்த்தி
உருவாகச் சித்திசெய்வாய் அருக்கன்சாபம்
உததமனே-அம்-ஹீம்-யென்று லட்சம்
திருவாகச் செபிததுவர சாபந்தீரும்
ஜெயம்பெற்ற சந்திரனார் சாபந்தீர்
அருவாக ஹீம்-உறீம்-யென்று லட்சம்
அன்பாகச் செபிததுவரச் சாபந்தீரும்
நிருவாகமான செவ்வாய சாபந்தீர்
ஸ்ரீம் றீவ் நசி மசி யென்று லட்சம்போடே (2)

என்றுநீ புதன்சாபம் தீர்க்கேளு
இன்பமுடன் வக யங் நசி மசி யென்று லட்சம்
நன்றுஉருச் செபிததிடவே சாபந்தீரும்
நாட்டமுள்ள குருசாபந தீர்க்கேளு
அன்றுநீ ஸ்ரீம் றீம் நசி மசி யென்று லட்சம்
அன்பாகச் செய்தாக்கால் சாபந்தீரும்
இன்றுநீ சுக்கிரன்றன் சாபங் கேளு
இ றீம் றீம் நசி மசி யென்றே போடே (3)

போடுவாய் சனிபகவான் சாபம்போக

புகழாக ஸ்ரீம் நாம் நாம் பென்றுசொல்லி

தேடுவாய் லட்சமுருப் போடத்தீரும்

திறமான இராசுவுட சாபந்தீர்க்க

நாடுவாய் அரீம் ஸ்ரீம் நசிமசி பென்றுலட்சம்

நலமாகச் செய்துவரச் சாபந்தீரும்

சாடுவாய் கேதுவுட சாபந்தீர்க்க

சரியாக அங் சிங் நசிமசி பென்றுலட்சம்

நீடுவாய் குளிகனுட சாபந்தீர்க்க

நிட்சயமாய் ஒம்ஐயும் ஐயு மெனத்தீர்ந்துபோமே. (4)

தீராதவிடும் உடல்சாப மிதுதானப்பா

சித்தாகந்தம சாபமது அரிஹரிஓம் சித்ததேவா நசிமசி பென்று

ஒர்ந்துமே லட்சமுருச் செபிக்கத்தீரும்

ஒன்பான நவசித்தர் சாபந்தீர

ஆர்ந்துசெய் ஆஆ ஈஈ ஊஊ எஎ ஐஐ பென்று

அருமையுட நொருலட்சஞ் செபிக்கத்தீரும்

தேர்ந்துகரை யேறுதற்கு மந்திரஞ்சொன்னேன்

சிறப்பாகச் செபிததாக்காற் சித்தியாமே. (5)

சித்தியாம் மூலிகையைப் பறிக்குமுன்னே

சிறப்பாகச் செடிமுன்னே நின்னுகொண்டு

பத்தியுடன் ஒம்மூலி சர்வமூலி உயிர்மூலி

பரிவாயுன்னுயிர் உடலில்நிற்க சுவாகாவென்று

நத்தியே பதினைந்து உருவேபோட

நலமானசாப விமோட்சனந் தானாகும்

பத்தியுடன் பாஷாண சுண்ணச்செந்தூரம்

பாங்காகப் புடமிடுமுன் சாபங்கேளே. (6)

கோளப்பா பாஷாண சாபந்தீர

கிருபையுடன் ஒம் ஹீம் நசிமசி பென்று

வாளப்பா ஆயிரத்தெட்டுருச் செபிக்க

வலியான பாஷாண சாபந்தீரும்

கோளப்பா ஒன்றுமில்லை உப்பினசாபங்

குறிப்பாக ஹரிஓம் ஹீம் நசிமசி பென்று

நாளப்பா நூத்தியெட்டு உருப்போடத்தான்

நாடாது சாபமெல்லாம் விலகிப்போமே. (7)

போமேதான் உபரசத்தின் சத்தைச்சீர்த்துப்
 புகழான ரசவாதஞ்செய்யும்போது
 ஆமேதான் ஓம் நீம் மசிசி யென்று
 அன்பாக ஆயிரத்தெட்டுருச் செபிததால்
 வாமேதான் உபரசத்தின் சாபம்போச்சு
 மகிழ்வாக போகமது புரியவெண்ணில்
 தாமமுடன் வங் யங் நங் மங் சிங் நசிநசி யென்றுலட்சம்
 தான்செபிக்கச் சாபம்போம் சூஸ்திரம்பாரே. (8)

சூஸ்திரமாம் பன்னிரண்டு காண்டமப்பா
 சுருக்கமாய்ப் பதினாறு பதினாறு
 நேத்திரம்போல் வைத்தியங்கள் பதினாறாகும்
 நிலைத்ததொரு வாதவிததை பதினாறாகும்
 நீத்தினமாம் சுண்ணமது பதினாறாகும்
 நேர்மையுள்ள செந்தூரம் பதினாறாகும்
 சாத்திகமாம் பற்பமுறை பதினாறாகும்
 தைலமுறை யற்புதமாம் பதினாறே. (9)

ஆமேதான் கற்பமுறை பதினாறாகும்
 அடையோக ஞானமது பதினாறாகும்
 தாமேபார் தீட்சைவிதி பதினாறாகும்
 சாபங்கள் தானிவர்த்தி பதினாறாகும்
 நேமமுள்ள ஜாலமது பதினாறாகும்
 நியமமுள்ள மாந்திரீகம் பதினாறாகும்
 வாமமுள்ள சூஸ்திரங்கள் பன்னிரண்டும்
 மகிழ்வாகக் கிடைத்தாக்கால் சிவன்னுன்பாரே. (10)

பாரப்பா சாபமது தீர்க்கவேணும்
 பரிவான மூலிகையின் சாபந்தீரும்
 காரப்பா சுண்ணசெந்தூர பற்பம்
 கற்பமுறை செய்யவென்றால் சாபந்தீரும்
 நேரப்பா வாதவிததை வைத்தியங்கள்
 நேர்மையுடன் செய்யவென்றால் சாபந்தீரும்
 சீரப்பா கற்பங்கள் தைலம் ஜாலம்
 தீட்சைகளுகு செய்யவென்றால் சாபந்தீரே. (11)

தீரோநீ ஜாலமுடன் மாந்திரீகம்

செய்வதற்கு முனிசாபந் தீரவேணும்

நேரோநீ யோகஞானங்கள் செய்ய

நேர்மையுடன் சாபமது தீர்க்கவேணும்

பாரோநீ எம்மருந்து முடித்திட்டாலும்

பார்வதியாள் வயிரவன்றன் பூஜைவேணும்

காரோநீ விரதமதை விட்டிடாதே

கண்மணியே சாபமதை நிவர்த்திசெய்யே.

(12)

செய்யவே விட்டகுறை யிருக்கும்போது

தீர்க்கமுடன் உடல்சாபம் நிவர்த்திசெய்தால்

ஐயமுள்ள மூலிகைகள் கண்ணிற்காணும்

அப்போது ரசவாதம் பவிதமாகும்

பெய்யல்ல உடற்சாபந் தீராமற்றான்

போய்ததேடித் திரிந்தாலும் கண்ணிற்காணு

மெய்யாகக் கண்டிட்டோ மென்றுசொல்வார்

விணிலவர் பேச்சுசுநம்பி யலைந்திடாதே.

(13)

நம்பியிந்த சூஸ்திரத்தை யடக்கிவைத்து

நன்றான தண்டகமாம் நூற்றைப்பாரு

நம்பிரீ சிவப்புநிறச் சனிகைபார்த்து

நன்மையுடன் நீவணங்கிப் பூஜைசெய்து

நம்பியே கொண்டுவிந்து இல்லம்வைத்து

நல்லதொரு கற்பூரச் சுண்ணந்தன்னை

நம்பியே சனிகைக்கு உள்ளேயேத்த

நயமான அமுர்தமங்கே யிறங்கும்பாரே.

(14)

இறங்கினதைப் பிங்கானி லேந்திவாங்கி

இனிதான கற்பூரச் சுண்ணம்போடு

உறங்காமற் பணிரீர்போல் தெளிந்துநிற்கும்

உத்தமனே குப்பியிலே யடைத்துக் கொண்டு

திறங்காணுந் தேவிமனோன்மணியின்முன்னே

சிந்தைமகிழ்வாக வைத்துப் பூஜைபண்ண

அறங்காக்கு மீஸ்வரியா ளெடுத்துஉன்னை

அணைத்தமுது தந்திடுவாள் வான்குவாயே.

(15)

52 அகஸ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம்.

வாங்கிரீ உண்டிவொய் அமுதகற்பம்
மைந்தனே தேகம்பொன் னாகும்பாரு
ஏங்கிரீ யலையாதே யநேகசித்தர்
எடுத்தவித்தை பலியாத தேதுனாலே
ஒங்கியதோ ரமுதமது புசிக்காமற்றான்
உண்மையுடன் தான்புசித்தார் போகநாதர்
தாங்கியே சொன்னபடி செய்தாற்சித்தி
சாபந்தான் தீர்த்த பதினாறு முற்றே.

(16)

ப த் த ர வ து க ண ண் ட ம்

மு ற் றி ற் று .

இந்த பத்தாவது காண்டத்தில் சாபரிவர்த்தி முறைகளைச் சொல்லப் பெற்றது. இனி பதினோராவது காண்டத்தில் ஜாலங் களும் வைத்தியங்களும் சொல்லுவது காண்க.

பாமபதி துணை.

அகவ்தியர் பன்னிரு காண்ட வைவத்தியம்.

பதினோராவது ஜாலகாண்டம் - 16

ஆதிமூலத்துதித்த ஐங்கரணே காப்பு
ஐந்தெழுத்து மெட்டெழுத்து மனதிகாப்பு
ஜோதிசிவ னருகில்வளர் ஆத்தாள்காப்பு
சொற்பெரிய நாதாக்கள் சுருதிகாப்பு
நீதிபெறு மண்டபிண்டம் நிறைநதேரன்காப்பு
நிமலகுரு பரண குமரன்காப்பு
பாதிமதி சடைக்கணிந்த சிவனார்காப்பு
பாடினேன் சாஸ்திரங்கள் கோடாகோடி. (1)

கோடான கோடிசாஸ் திரங்களுக்குங்
குருமுறையை யிதிலேதான சொல்லிவிட்டேன்
சோடாக ஆயிரத்தி இருநூறப்பா
சொல்லினேன் ஜாலகாண்டம் இரண்டுநூல்கள்
ஆடவர்க ளறியாது மறைத்துவைத்தேன்
அன்பான ஜாலமப்பா வசியமாகும்
நீடான வேசரிதான் பேடும்அன்றில்
நேசித்து இறங்கையிலே அருவிபோலே (2).

அருவியது விழுகுமடா மோருபோலே
அதைப்பிங்கான் தனிஸ்வாங்கி வைத்துக்கொண்டு
குருவான ஈப்புலியும் ஈயும்போட்டு
கூடவே ஐவிரலிச் சாறும்விட்டு
திருவாக மத்திகக மெழுகுமாகும்
திகைப்பூடு சுழல்வண்டு மின்மினியும்
அருவுருவா யஞ்சாறு கூடச்சேர்த்து
ஆடையொட்டி நிலப்பனை விளாவுஞ்சேரே. (3)

சேர்த்தப்பா ஒன்றாக அரைத்தெடுத்து

கிமிளில்வைத்து வேர்க்காமல் காற்றாடாமல்

சாத்தியமாய் மோகினியை லட்சமுருவேதி

சனிகைக்கு தீனியிலே கூடச்சேரு

பார்த்திபனே திலதமிட்டு மேலேபூசிப்

பண்பாகத் துபானிக்கச் சனிகைதானும்

ஆர்த்தியுடன் சொன்னபடி தானும்கேட்கும்

அப்பனே சொல்லிவிட்டே னினிதாய்க்கேளே.

(4)

கேளுநீ எலுமிச்சை முருங்கைதேக்கு

கிருபையுடன் அவுரிமருதோன்றிநாவல்

வாளுநீ செவ்வகத்தி மஞ்சணத்தி

வளர்வேங்கை பகைப்பட்டை வகையாய்ச்சுட்டு

ஆளுநீ பனிநீரிற் கரைத்துக்காய்ச்சி

அப்பனே இதிலிருந் துப்பெடுத்து

மீளுநீ கரியுப்பு உவரினுப்பு

வெடியுப்பு அமுலுப்பு கல்லுமுப்பே.

(5)

கல்லுப்பு வலையுப்பு யிந்துப்புத்தான்

கருத்துடனே அமுரியுப்பு சவுட்டினுப்பு

வெல்லுமே உப்புவகை ஒன்பதாகும்

வீரமுடன் பூரமொடு காரசாரம்

வல்லவனே அரிதாரம் லிங்கஞ்சுதம்

மஞ்சளென்ற கெவுரிவெள்ளைப் பாஷாணந்தான்

சொல்லரிய ஒன்பதுந்தா னின்னங்கேளு

ஜோதியார் தங்கம்வெள்ளி செம்பினோடே.

(6)

செம்புடனே வெள்வங்கம் கருவங்கம்நாகம்

திறமான உருக்கிரும்பு கார்தஞ்சேரு

அன்புடனே இதுவெல்லாஞ் சுத்திசெய்து

அறிவாக வகைவகையாய்க் களஞ்சிவீதம்

பண்புடனே களஞ்சிபது முப்பத்தாறும்

பதிவாகச் சேர்த்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு

இன்பமுடன் கெந்தகமுஞ் சரியாய்க்கூட்டி

எடுத்தகுழி க்கல்லதனில் வைத்துக்கொள்ளே.

(7)

வைத்திடுவாய் குயப்பாலிற் சாமமொன்று
 வகையுடனே பழச்சாறு சாமமொன்று
 சித்தமதாய்க் கற்றாலம் பாலிற்சாமம்
 சீரான எருக்கம்பால் தன்னிற்சாமம்
 வைத்திடவே வெடியுப்புச் செயநீர்சாமம்
 வளமான பொற்கையான் சாற்றிற்சாமம்
 சுத்தமாம் வேங்கையுப்புச் செயநீர்சாமம்
 சுகமான பன்னீரில் சாமமொன்றே.

(8)

ஒன்றான சவ்வீரச் செயநீர்சாமம்
 ஒன்பதுநீர் ஒன்பதுதான் சாமமாட்டி
 நன்றாக வில்லைதட்டிக் காயவைத்து
 நாலுநாள் தானுலர்த்திச் சட்டிக்குள்ளே
 குன்றாமல் வைத்துநீ ஒடுமுடி
 குணமாக அஞ்சுசுண்ண மண்ணுஞ்சேர்த்
 நன்றான ஆகாசத்தூள் சேர்த்தாட்டி
 நலம்பெறவே சீமைண்ணுந் தானேசெய்யே.

(9)

செய்யவே ஆத்தானைப் பூஜைபுண்ணிக்
 திடமாக வயிரவனைத் தியானஞ்செய்வாய்
 கைமுறையா யாவரையின் விறகுனூலே
 கமலம்போ லெரித்திடுவாய் ஆறுசாமம்
 பொய்யாது செந்தூரம் முருக்கம் பூப்போல்
 பூஜைசெய்து தானெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு
 மெய்யான செந்தூரம் நோய்க்கெல்லாந்தான்
 விபரமாய்ச் சொல்லுகிறே னறிந்துபாரே.

(10)

பாரப்பா வாதத்தி லெழுந்தநோய்க்கு
 பரிவான அனுப்பானஞ சொல்லக்கேளு
 பாரப்பா வேப்பெண்ணெய் பணவிடையிற்கொள்ளு
 பத்தியங்கள் நினைவாகக் கார்த்தேயுண்ணப்
 பாரப்பா சூலைபதி னெட்டுந்தீரும்
 பரிசுசெட்ட கால்கைகள் முடக்கந்தீரும்
 பாரப்பா மேல்நடுக்கந் தலைநடுக்கம்
 பண்பான கைநடுக்கம் பறந்துபோமே.

(11)

போமப்பா பித்தத்தி லெழுந்தனோய்க்கு
 புகழிஞ்சிச் சாற்றினிலே பணவிடைதோக்கு
 ஆமப்பா பாண்டுவகை பெட்டுந்தீரும்
 அதினுடைய வாயுவெல்லா மற்றப்போகும்
 போமப்பா குட்டம்பதி நெட்டுந்தீரும்
 புத்துகளும் பித்தமெலாம் பொடிந்துபோகும்
 நாமப்பா மூலமுளை யாணிதீரும்
 நாசிப்பீனி சந்தனக்கு நாட்டிப்பாரே.

(12)

நாட்டிலே சிலேற்பனத்தி லெழுந்தனோய்க்கு
 . நலமான தேனிலுண்ணப் பணவிடைதானப்பா
 பூட்டிவைத்த தொண்டையுள்ள கட்டுந்தீரும்
 பொல்லாத மயக்கமஞ்ச வலிதானஞ்ச
 ஒட்டிவிடப் பைத்தியமும் புலப்பந்தீரும்
 உடலிலுள்ள நோயெல்லா மொழிந்துபோகும்
 தாட்டிமைகள் பேசாதே தண்மையாகும்
 சத்தியமாய்க் கைமுறைகள் தவரிடாதே.

(13)

முறைதவரா திருந்துவிடு அரனாரனை
 முந்திவந்த புததிரற்குச் சொல்லவேணும்
 கரைகண்ட மருந்திதுதான் எல்லானோய்க்கும்
 கருவான செந்தூரங் கண்டுகொள்ளு
 மரைவாக வைத்திருந்து உண்டுவாரீ
 வயிரமடா நரைநிரையு மில்லையிலை
 துரையான சாஸ்திரத்துக் கெல்லாமிந்த
 குஸ்திரத்தி லடக்கிவைத்தேன் தேறுவாயே.

(14)

தேறுவாய் அறுசுவையுந் தள்ளிப்போடு
 திறமாகச் சாபமதை நீக்கிப்போடு
 கூறுவாய் தீட்சையது வகைக்குலட்சம்
 குணமாக வோதியே தாயைப்பூகி
 மாறுவாய் நாற்பத்தி முக்கோணபூகை
 வகையோடே ஐம்பதினிற் சொன்னேன்பாரு
 தேறுவாய் வயிரவனைப் பூஜித்துய்ய
 திராத நோய்தீரும் திர்க்கந்தானே.

(15)

வைத்திய சாஸ்திர விளம்பரம்.

இராமதேவர் மகீகத்திற்குச் சென்று யாக்கோப்பெனப் பெயர் பெற்றுச் சொல்லிய வாதவைத்திய சாஸ்திரங்கள்

(1) வைத்திய சிந்தாமணி 700-ம் அதன் சுருக்கமுஞ் சேர்ந்தது இதில் வைத்திய முறைகளும் வா. முறைகளும் திராவக முறைகளும் சுண்ணசெந்தூர முறைகளுஞ் சொல்லக்கூடியது. விலை 1—0—0

(2) சுண்ணக்காண்டம் 600 இதில் பாஷாணங்களும் உப்புக்களுஞ் சுண்ணவகை செய்யக்கூடிய முறைகளைச் சொல்லப் பெற்றது. 0—14—0

(3) சுண்ணம் 300 பாஷாணங்களையும் லோகங்களையும் சுண்ணஞ் செய்ய வேண்டிய ரகசியங்களைச் சொல்லக்கூடியது. விலை 0—8—0

(4) சுண்ணம் 155ம் அதன் சூஸ்திரம் 55ம் சேர்ந்தது இதில் சுண்ணஞ் செய்வதற்கு ஆதாரமான கருவிகளுங் கைபாகமும் சொல்லக் கூடியது. விலை 0—7—0

(5) செந்தூரம் 300 இதில் பாஷாணங்களையும் லோகங்களையுஞ் செந்தூரஞ் செய்வதற்கு முறைசொல்லக் கூடியது. விலை 0—8—0

(6) செந்தூர சூஸ்திரம் 155ம் அதன் சூஸ்திரம் 50ம் சேர்ந்தது இதில் லோகத்திலுஞ் சரக்குகளிலுஞ் செம்பெருகு முறைகளும் அதில் வகாரஞ் செய்யக்கூடிய துறையுஞ் சொல்லியது. விலை 0—7—0

(7) வாதவைத்தியங்களுக்கு 300 இதில் சுண்ணச் செந்தூரஞ் செய்வதற்கு வகாரத்திற்குக்கொண்டு வருவதற்கும் சரக்குகளிலும், லோகங்களிலும் கவனிக்கக்கூடிய முறைகளைச் சொல்லக்கூடியது. 0—8—0

(8) பஞ்சமித்திரம் 300 இதில் வைத்தியங்கள் வாதங்கள் செய்பவர்கள் பாஷாணங்களையும் லோகங்களையும் உப்புக்களாற் பஞ்சமித்திரஞ் செய்து சுண்ணசெந்தூரத்திற்கு கொண்டு வரக்கூடிய முறைகளைச் சொல்லக்கூடியது. விலை 0—8—0

(9) வைத்தியவாதசூஸ்திரம் 400 இதில் வாதங்கள் செய்யவேண்டிய முறைகளும் வைத்தியமுறைகளுஞ் சொல்லக்கூடியது. விலை 0—12—0

(10) வைத்தியம் 300 இதில் பாஷாணசரக்குகள் விஷசரக்குகள் சுத்திசெய்ய வேண்டிய முறையும் நாடிநிதானமும் வைத்தியத்திற்கனுப் பானங்களும் கஷாயவாக்கைகளும் சொல்லக்கூடியது. விலை 0—9—0

(11) தண்டகம் 110ம் மேற்சொன்ன பாஷாணங்களுக்கும் லோகங்களுக்கும் இடைபாகம் செய்பதற்கு சொல்லக்கூடியதும் இடைபாகம் 16ம் செய்பாகம் 16ம் வைத்தியங்களுக்கு சூஸ்திரம் 50தும் ஆகச்சாஸ்திரம் நான்குஞ் சேர்ந்தது. விலை 0—7—0.

(12) வைத்தியக் கல்லாட மூலமும் உரையும் மேற்சொல்லிய சாஸ்திரங்களுக்கெல்லாம் அருட்பத வுரையும் வாத வைத்தியமுறையுஞ் சொல்லக்கூடியது. விலை 0—12—0

பரமபதி தனே.

வெளிவந்து விட்டது! வெளிவந்து விட்டது!

தமிழ்ச்சித்த வைத்திய

அகராதி.

ஐயா!

நீங்கள் வெகுநாலமாய் எதிர் பார்க்கிறுந்ததும் இதுவரை இதுபோல் எவ்ரும இயற்றப்படாததும், சித்தவைததிகர்களுக்கும் ஆயுர்வேத பண்டிதர்களுக்கும் மிக்க பயன்தரக்கூடியதும், பச்சிலை மூலிகைகள், கடைச்சரக்குகள், பாஷாணச்சரக்குகள், உபரச்சரக்குகள், உப்பு வகைகள் இவைகளுக்குச் சத்துருமித்தருவிபரமும் மூலிகைகளின் தெரகைபகராதியுடன் சுமார் இருபதினாயிரம் செர்தள நிறையப் பெற்றதும் கண்டு கொள்ள முடியாத பச்சிலைகளின் பரிபாஷைப் பெபாகளே எளிதில் உணர்த்தக்கூடியதும் சுமார் 300 புகைங்கள் கொண்டதும், செனனை கனம் திவானபகதூர ஆன ரடில் மந்திரி ஆரோக்கியசாமி முதலியாரவர்கள் பார்த்துமகிழ்ந் பெற்றதும், செனனை மாகாண சித்தவைததிய சங்கமெமபர்களாற் புதமுப்பெற்றதும், ஷே. சங்க அமைச்சர் மறைத்திருவன், சுவாமி விருதை, சிவஞானயோகி அவர்கள், எழுதிபுமுடிவையுடன் அவர்களாற் பார்வையிடப்பெற்றதும், என்னா ஷ திரட்டப்பெற்றதுமான “தமிழ்ச்சித்த வைத்திய அகராதி” வெளிவந்து விட்டது.

ஆகையால் ஷே. அகராதியை ஒருதரம் வாங்கிப்படித்து அதன் உண்மையை அறிந்து பயனடைவீர்களாக.

ஷே. அகராதி சுத்தப்பதிப்பாய் அச்சிடப் பெற்று கலிகத்தேபைபண்டு செப்து விற்பனைக்குத் தயாராயிருக்கிறது. விலை ரூ 2-0-0

இன்னும் அநேக வைத்திய புத்தகங்களும் மற்ற இதர பத்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் அடியிறகண்ட விலாசத்திற்கு எழுதி வி.பி. யிலும் நேரிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு

இ ராம. குருசாமிக் கோன்,
புக்ஷாப், புதுமண்டபம்

மதுரை.

